

Europeiska unionens officiella tidning

L 90

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiotredje årgången

10 april 2010

Innehållsförteckning

II Icke-lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ **Kommissionens förordning (EU) nr 297/2010 av den 9 april 2010 om ändring av förordning (EG) nr 272/2009 om komplettering av de gemensamma grundläggande standarderna för skydd av civil luftfart ⁽¹⁾** 1
- ★ **Kommissionens förordning (EU) nr 298/2010 av den 9 april 2010 om ändring av förordning (EG) nr 1451/2007 avseende förlängning av undantag för utsläppande av biocidprodukter på marknaden ⁽¹⁾** 4
- Kommissionens förordning (EU) nr 299/2010 av den 9 april 2010 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker 6

BESLUT

2010/212/Gusp:

- ★ **Rådets beslut 2010/212/Gusp av den 29 mars 2010 om den ståndpunkt som Europeiska unionen ska inta vid 2010 års utvärderingskonferens mellan parterna i fördraget om förhindrande av spridning av kärnvapen** 8

Pris: 3 EUR

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(forts. på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

2010/213/EU:

- ★ **Kommissionens beslut av den 18 december 2009 om statligt stöd C 34/07 (ex N 93/06) om införande av en tonnageskatteordning till förmån för internationell sjötransport i Polen [delgivet med nr K(2009) 10376] ⁽¹⁾.....** 15
-

Rättelser

- ★ **Rättelse till kommissionens beslut 2009/488/EG, Euratom av den 11 juni 2009 om undertecknande av ett samförståndsavtal mellan Europeiska kommissionen och Europeiska organisationen för kärnforskning (CERN) (EUT L 161 av den 24.6.2009)** 27

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

II

(Icke-lagstifningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 297/2010

av den 9 april 2010

om ändring av förordning (EG) nr 272/2009 om komplettering av de gemensamma grundläggande standarderna för skydd av civil luftfart

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 300/2008 av den 11 mars 2008 om gemensamma skyddsregler för den civila luftfarten och om upphävande av förordning (EG) nr 2320/2002 ⁽¹⁾, särskilt artikel 4.2, och

av följande skäl:

- (1) Allmänna åtgärder som kompletterar de gemensamma grundläggande standarderna för skydd av civil luftfart bör antas när det gäller säkerhetskontroll, tillträdeskontroll och andra säkerhetsåtgärder samt när det gäller förbjudna föremål, erkännande av likvärdigheten av säkerhetsstandarder i tredjeländer, rekrytering av personal, utbildning, särskilda säkerhetsförfaranden och undantag från säkerhetsåtgärder.
- (2) Dessa allmänna åtgärder är nödvändiga för att skapa en gemensam nivå för luftfartsskyddet inom Europeiska unionen för att hindra att resenärer utsätts för olagliga handlingar. Säkerhetsåtgärder som endast behöver utföras en gång ("one-stop security") är EU-lagstiftningens viktigaste instrument för att nå detta mål. En harmonisering av de metoder enligt vilka säkerhetskontrollerna utförs är därför viktig för att man inom EU ska kunna bevara den form av säkerhetsåtgärder som endast behöver utföras en gång, däribland kontrollen av vätskor, aerosoler och geler, utan att därför begränsa fördelarna för EU-medborgarna med den gemensamma luftfartsmarknaden.
- (3) I del A.3 i bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 272/2009 av den 2 april 2009 om komplettering av de gemensamma grundläggande standarder för skydd av ci-

vil luftfart, som fastställs i bilagan till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 300/2008 ⁽²⁾, beskrivs i detalj de tillåtna metoderna för säkerhetskontroll av bagage, frakt och post som ska lastas i lastrummet på ett luftfartyg. Det är nödvändigt att med vissa tidsintervaller anta bestämmelser om ytterligare metoder för säkerhetskontroll, som visat sig vara effektiva för kontroll av vissa eller alla typer av last och skapa en rättslig grund för att kunna utveckla ingående genomförandeåtgärder. Metall-detektorer anses vara ett effektivt verktyg för att kontrollera vissa typer av frakt.

- (4) I förordning (EG) nr 272/2009 föreskrivs inte att vätskor, aerosoler och geler ska betraktas som en kategori av föremål som ska vara förbjudna att medföra till behörighetsområden eller ombord på ett luftfartyg. I stället krävs det i förordning (EG) nr 272/2009 metoder, däribland teknik, för att upptäcka sprängämnen i vätskeform, som så snart som möjligt ska införas vid flygplatser inom hela EU, dock senast den 29 april 2010.
- (5) Det är nu dags att upphöra med begränsningarna i fråga om vätskor, aerosoler och geler och successivt frångå förbudet mot de flesta vätskor, för att i stället övergå till ett system med säkerhetskontroll för detektion av sprängämnen i vätskeform. Det krävs därför övergångsordningar som sträcker sig längre än april 2010 för att detekteringsmetoder, däribland teknik, successivt ska kunna införas vid samtliga flygplatser i EU utan att luftfartsskyddet därmed äventyras. För att tillfredsställa de brottsbekämpande myndigheterna, vars målsättning är att förhindra eventuella framtida terroristhot, är det nödvändigt att inrätta en effektiv metod fram till dess att flygplatserna kan installera tillförlitlig detekteringsutrustning. Därför krävs ett nytt tillvägagångssätt. Detta bör ha uppnåtts senast den 29 april 2013, som är det datum då alla flygplatser bör ha resurser att genomföra säkerhetskontroll av vätskor, aerosoler och geler.

⁽¹⁾ EUT L 97, 9.4.2008, s. 72.⁽²⁾ EUT L 91, 3.4.2009, s. 7.

- (6) Detta ska dock inte förhindra att flygplatser installerar och använder utrustning tidigare, förutsatt att denna uppfyller de normer som fastställs i de tillämpningsföreskrifter som kommissionen har antagit. Genom att exempelvis använda kontrollutrustning för detektion av sprängämnen i vätskeform vid en av flygplatsens säkerhetskontroller, kan flygplatsen göra det lättare för avresande passagerare att bära med sig vätskor, aerosoler och geler. Dessutom kan vissa flygplatser välja att snabbare införa avancerad utrustning.
- (7) Eftersom det är nödvändigt att tillåta en viss flexibilitet med avseende på hur säkerhetsåtgärderna tillämpas vid flygplatserna, förblir de grundläggande standarderna för luftfartsskydd strikt neutrala ur teknisk synpunkt. Medlemsstater och flygplatser kan välja den teknik som det blir lättast och mest effektivt att införa och tillämpa vid flygplatserna bland de olika alternativ som förtecknas i förordning (EG) nr 272/2009.
- (8) För att kunna ta i drift kontrollutrustning som kan detektera explosiva vätskor krävs att flygplatser eller andra verksamhetsutövare med ansvar för luftfartsskyddet kan förvärva och använda utrustning som visats uppfylla de tekniska standarder som fastställts i enlighet med artikel 4.3 i förordning (EG) nr 300/2008. Medlemsstaterna bör se till att all lagstiftning som krävs för att sådan utrustning ska kunna tas i bruk inom de tidsfrister som avses i denna förordning, har införts.
- (9) Under övergångsperioden ska resenärerna få klara uppgifter om vilka flygplatser i EU som har utrustning för säkerhetskontroll av vätskor. Flygplatser och flygföretag bör samarbeta för att se till att konfiskering av vätskor, aerosoler och geler endast tillämpas som en sista utväg.
- (10) De allmänna åtgärder som föreskrivs i förordning (EG) nr 272/2009 bör ändras så att man inför bestämmelser som gör det möjligt att i tillämpliga fall använda metalldetektorer för säkerhetskontroll av lastrumsbagage, frakt och post när så är lämpligt och som under en begränsad tid tillåter ett successivt införande av metoder för kontroll av vätskor, aerosoler och geler som ska föras in i behörighetsområden eller ombord på luftfartyg, utan att det görs avkall på säkerhetsnormerna.
- (11) Förordning (EG) nr 272/2009 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (12) Den tekniska eller lagstiftningsmässiga utvecklingen inom EU och på internationell nivå kan påverka de datum som fastställs i denna förordning. Kommissionen kan vid behov föreslå ändringar, särskilt med beaktande av driftstekniska frågor rörande utrustningen och av passagerarhänsyn.
- (13) Förordning (EG) nr 300/2008 bör tillämpas fullt ut från och med den dag som anges i de genomförandebestämmelser som antas i enlighet med de förfaranden som avses i artikel 4.2 och 4.3 i den förordningen, dock senast från och med den 29 april 2010. Denna förordning bör således tillämpas från och med den 29 april 2010 tillsammans med förordning (EG) nr 300/2008 och de rättsakter som kompletterar och genomför den.
- (14) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté för luftfartsskyddet inom den civila luftfarten som inrättades genom artikel 19.1 i förordning (EG) nr 300/2008.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EG) nr 272/2009 ska ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 29 april 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 april 2010.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

BILAGA

Bilagan till förordning (EG) nr 272/2009 ska ändras på följande sätt:

1. Del A.3 f och g ska ersättas med följande:

- f) utrustning för att upptäcka spår av sprängämnen (ETD – explosive trace detection),
- g) simuleringskammare,
- h) metalldetektorer”.

2. Efter del B ska följande del B1 läggas till:

”DEL B1

Vätskor, aerosoler och geler

Vätskor, aerosoler och geler ska få medföras till behörighetsområden och ombord på ett luftfartyg förutsatt att de genomgår säkerhetskontroll eller undantas från säkerhetskontroll i enlighet med kraven i de genomförandebestämmelser som antagits enligt artikel 4.3 i förordning (EG) nr 300/2008.

1. Från och med den 29 april 2011 ska det vara tillåtet att till behörighetsområden eller ombord på ett luftfartyg medföra vätskor, aerosoler och geler som införskaffats på en flygplats i ett tredje land eller ombord på ett luftfartyg som inte tillhör ett EG-lufttrafikföretag, förutsatt att vätskan är förpackad i en påse som överensstämmer med de säkerhetsåtgärder som Internationella civila luftfartsorganisationen (Icao) rekommenderar och att påsen är försedd med tillfredsställande bevis på att innehållet köpts på flygsidan på flygplatsen eller ombord på luftfartyget inom den senaste trettiosextimmarsperioden. De ska genomgå säkerhetskontroll i enlighet med kraven i de genomförandebestämmelser som ska antas i enlighet med artikel 4.3 i förordning (EG) nr 300/2008.
2. Från och med den 29 april 2013 ska samtliga flygplatser säkerhetskontrollera vätskor, aerosoler och geler enligt kraven i de genomförandebestämmelser som ska antas i enlighet med artikel 4.3 i förordning (EG) nr 300/2008.
3. Medlemsstaterna ska se till att all nödvändig lagstiftning har införts, så att utrustning för säkerhetskontroll av vätskor som uppfyller kraven enligt de genomförandebestämmelser som antagits i enlighet med artikel 4.3 i förordning (EG) nr 300/2008 kan tas i bruk inom de tidsfrister som avses i punkterna 1 och 2.

Passagerare ska tydligt informeras om vilka flygplatser i EU som tillåter att man medför vätskor, aerosoler och geler till behörighetsområdet och ombord på luftfartyg, och eventuella villkor som är förknippade med detta.”

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 298/2010

av den 9 april 2010

om ändring av förordning (EG) nr 1451/2007 avseende förlängning av undantag för utsläppande av biocidprodukter på marknaden

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocid-produkter på marknaden ⁽¹⁾, särskilt artikel 16.2, och

av följande skäl:

(1) I bilaga II till kommissionens förordning (EG) nr 1451/2007 av den 4 december 2007 om andra fasen av det tioåriga arbetsprogram som avses i artikel 16.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG om utsläppande av biocidprodukter på marknaden ⁽²⁾ ges en fullständig förteckning över befintliga verksamma ämnen som ska undersökas inom arbetsprogrammet för systematisk utvärdering av alla verksamma ämnen som redan fanns på marknaden (nedan kallat *granskningsprogrammet*); enligt förordningen förbjuds utsläppandet på marknaden av biocidprodukter som inte omfattas av den förteckningen eller av förteckningen i bilagorna I eller IA till direktiv 98/8/EG.

(2) Genom förordning (EG) nr 1451/2007 får kommissionen rätt att ge undantag från det förbudet om en medlemsstat anser att ett verksamt ämne är av avgörande betydelse för medlemsstaten av skäl som rör hälsa, säkerhet och skydd av kulturarvet eller om det är viktigt för samhällets funktion, och det inte finns några tekniskt och ekonomiskt användbara alternativ eller ersättningar som är acceptabla ur miljö- och hälsosynpunkt; medlemsstaterna får även släppa ut verksamma ämnen på marknaden som består av enbart livsmedel eller foder som är avsedda att användas som avskräckande eller tilldragande medel av produkttyp 19.

(3) Dessa undantag får för närvarande tillämpas fram till och med den 14 maj 2010, eftersom granskningsprogrammet ursprungligen var avsett att löpa fram till den dagen.

(4) Genom direktiv 98/8/EG, ändrat genom direktiv 2009/107/EG ⁽³⁾ förlängdes granskningsprogrammet till den 14 maj 2014.

(5) Av samstämmighetsskäl är det lämpligt att anpassa tidsperioden för de undantag som avses i artiklarna 5 och 6 i förordning (EG) nr 1451/2007 till granskningsprogrammets löptid.

(6) Förordning (EG) nr 1451/2007 bör därför ändras i enlighet med detta.

(7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för biocidprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1451/2007 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 5.3 ska ersättas med följande:

”3. Med beaktande av inkomna synpunkter får kommissionen bevilja undantag från artikel 4.1 och tillåta att ämnet släpps ut på marknaden i de ansökande medlemsstaterna, dock längst till och med det datum som anges i artikel 16.2 första stycket i direktiv 98/8/EG och under förutsättning att medlemsstaterna

a) ser till att fortsatt användning är möjlig endast om de produkter som innehåller ämnet är godkända för de avsedda viktiga användningsområdena,

b) anser att det, med beaktande av all tillgänglig information, är rimligt att anta att den fortsatta användningen inte har någon oacceptabel inverkan på människors eller djurs hälsa eller på miljön,

c) vidtar alla lämpliga riskreducerande åtgärder när de beviljar godkännande,

⁽¹⁾ EGT L 123, 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 325, 11.12.2007, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 262, 6.10.2009, s. 40.

- d) ser till att godkända biocidprodukter som finns kvar på marknaden efter den 1 september 2006 märks om i överensstämmelse med de villkor för användningen som medlemsstaterna fastställer i enlighet med detta stycke, och
- e) i förekommande fall ser till att innehavarna av ett sådant tillstånd eller de berörda medlemsstaterna försöker finna alternativ för sådana användningar, eller att dokumentation utarbetas i enlighet med artikel 11 i direktiv 98/8/EG senast två år före det datum som anges i artikel 16.2 första stycket i direktiv 98/8/EG.”

2. Första stycket i artikel 6 ska ersättas med följande:

”Genom undantag från artikel 4.1 får medlemsstaterna som längst fram till och med det datum som anges i artikel 16.2 första stycket i direktiv 98/8/EG tillåta att sådana verksamma ämnen släpps ut på marknaden som består av enbart livsmedel eller foder som är avsett att användas som avskräckande eller tilldragande medel av produkttyp 19.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 april 2010.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 299/2010**av den 9 april 2010****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den
22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisa-
tion av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser
för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemen-
samma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr
2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt
och grönsaker⁽²⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av
resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan
kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena
vid import från tredje land för de produkter och de perioder
som anges i bilaga XV, del A till den förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förord-
ning (EG) nr 1580/2007 ska fastställas i bilagan till den här
förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 april 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 april 2010.

*För kommissionen,
på ordförandens vägnar
Jean-Luc DEMARTY
Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

Fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	IL	160,8
	JO	113,1
	MA	135,9
	TN	140,7
	TR	115,0
	ZZ	133,1
0707 00 05	JO	92,1
	MA	75,2
	TR	126,1
	ZZ	97,8
0709 90 70	MA	64,6
	TR	115,1
	ZZ	89,9
0805 10 20	EG	48,9
	IL	50,4
	MA	49,9
	TN	56,1
	TR	65,2
	ZZ	54,1
0805 50 10	EG	65,1
	IL	66,2
	TR	63,8
	ZA	71,7
	ZZ	66,7
0808 10 80	AR	94,9
	BR	84,8
	CA	112,7
	CL	87,6
	CN	73,9
	MK	22,1
	NZ	123,3
	US	131,8
	UY	74,3
	ZA	82,6
	ZZ	88,8
0808 20 50	AR	84,6
	CL	111,3
	CN	52,9
	ZA	85,9
	ZZ	83,7

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

BESLUT

RÅDETS BESLUT 2010/212/GUSP

av den 29 mars 2010

om den ståndpunkt som Europeiska unionen ska inta vid 2010 års utvärderingskonferens mellan parterna i fördraget om förhindrande av spridning av kärnvapen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 29, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska unionen ser alltjämt fördraget om förhindrande av spridning av kärnvapen (NPT) som en hörnsten i det globala systemet för förhindrande av spridning av kärnmaterial, en grundförutsättning för fortsatt kärnvapennedrustning i enlighet med artikel VI i NPT och en viktig faktor för den fortsatta utvecklingen av kärnenergins tillämpning för fredliga ändamål.
- (2) Den 12 december 2003 antog Europeiska rådet EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen i syfte att styra sin verksamhet på området. Den 8 december 2008 antog rådet dokumentet *Nya handlingslinjer för Europeiska unionen i kampen mot spridning av massförstörelsevapen och bärarsystem för sådana vapen*.
- (3) Den 12 december 2008 bekräftade Europeiska rådet rådets uttalande om förstärkning av den internationella säkerheten, och framhöll sin beslutsamhet att bekämpa spridningen av massförstörelsevapen och bärare till dessa samt att arbeta för de konkreta och realistiska initiativ i fråga om nedrustning som unionen lagt fram för FN:s generalförsamling.
- (4) Den 28 april 2004 antog Förenta nationernas säkerhetsråd enhälligt resolution 1540 (2004) enligt vilken spridning av massförstörelsevapen och bärare till dessa betecknas som ett hot mot internationell fred och säkerhet. Den 12 juni 2006 antog rådet gemensam åtgärd 2006/419/Gusp⁽¹⁾ och den 14 maj 2008 gemensam åtgärd 2008/368/Gusp⁽²⁾, båda till stöd för genomförandet av Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1540 (2004) inom ramen för genomförandet av EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen.
- (5) Förenta nationernas säkerhetsråd antog vid ett möte på stats- och regeringschefsnivå enhälligt resolution 1887 (2009) i fast föresats att i enlighet med NPT-målen verka för en säkrare värld för alla och skapa förutsättningar för en värld utan kärnvapen, på ett sätt som främjar internationell stabilitet och på grundval av principen om oförminskad säkerhet för alla, och uppmanar alla stater som inte är parter i NPT att i egenskap av kärnvapenfria fördragsstater ansluta sig till NPT och de stater som är parter i NPT att till fullo uppfylla sina skyldigheter och infria sina åtaganden enligt NPT samt att samarbeta för att 2010 års NPT-utvärderingskonferens framgångsrikt ska kunna förstärka NPT och för att man ska kunna ange realistiska och uppnåeliga mål inom alla NPT:s tre pelare: icke-spridning, fredlig användning av kärnenergi och nedrustning.
- (6) Sedan 2004 har rådet antagit flera gemensamma åtgärder om stöd för Internationella atomenergiorganets (IAEA) verksamhet i fråga om kärnsäkerhet och kontroll och inom ramen för genomförandet av EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen, senast gemensam åtgärd 2008/314/Gusp⁽³⁾.
- (7) Den 8 december 2008 antog rådet rådets slutsatser om ett bidrag från EU på upp till 25 miljoner EUR till inrättandet av en bank för kärnbränsle under övervakning av IAEA.
- (8) Sedan 2006 har rådet antagit flera gemensamma åtgärder om stöd för den verksamhet som bedrivs av den förberedande kommissionen vid organisationen för fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar i syfte att stärka kommissionens övervaknings- och kontrollkapacitet, senast gemensam åtgärd 2008/588/Gusp⁽⁴⁾. Dessutom har rådet verkat för snabbt ikraftträdande av fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar (CTBT) och global anslutning till detta.
- (9) Förenta staternas president har sammankallat ett toppmöte om kärnsäkerhet till den 13 april 2010 i syfte att förstärka ett åtagande för global kärnsäkerhet och därvid också ta upp hotet nukleär terrorism.

⁽¹⁾ EUT L 165, 17.6.2006, s. 30.

⁽²⁾ EUT L 127, 15.5.2008, s. 78.

⁽³⁾ EUT L 107, 17.4.2008, s. 62.

⁽⁴⁾ EUT L 189, 17.7.2008, s. 28.

- (10) 1995 års utvärderings- och förlängningskonferens mellan parterna i NPT beslutade om förlängning på obestämd tid av NPT, om principer och mål för icke-spridning av kärnvapen och kärnvapenedrustning, om ett stärkande av utvärderingsprocessen för NPT samt om en resolution om Mellanöstern.
- (11) 2000 års NPT-utvärderingskonferens antog ett slutdokument.
- (12) Den 25 april 2005 antog rådet gemensam ståndpunkt 2005/329/Gusp⁽¹⁾ om 2005 års utvärderingskonferens mellan parterna i fördraget om förhindrande av spridning av kärnvapen.
- (13) Den förberedande kommittén inför 2010 års NPT-utvärderingskonferens har hållit tre möten, den 30 april–11 maj 2007 i Wien, den 28 april–9 maj 2008 i Genève och den 4–15 maj 2009 i New York.
- (14) Mot bakgrund av resultatet av 2000 års NPT-utvärderingskonferens och 2005 års NPT-utvärderingskonferens, diskussionerna under de tre mötena i den förberedande kommittén för 2010 års NPT-utvärderingskonferens och med tanke på den aktuella situationen är det lämpligt att uppdatera och vidareutveckla de mål som fastställs i gemensam ståndpunkt 2005/329/Gusp samt de initiativ som tagits i enlighet med denna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Unionens mål ska vara att stärka det internationella systemet för förhindrande av spridning av kärnmaterial genom att bidra till ett betydande och väl avvägt slutresultat för 2010 års utvärderingskonferens mellan parterna i fördraget om förhindrande av spridning av kärnvapen (NPT), så att man kan göra konkreta och realistiska framsteg mot NPT-målen.

För att uppnå detta kommer unionen bland annat att verka för antagandet av ett antal konkreta, effektiva, pragmatiska och gemensamt överenskomna åtgärder för att intensifiera de internationella insatserna mot spridning och därigenom verka för nedrustning samt sörja för att länder som vill utveckla sin förmåga inom detta område bedriver en ansvarsfull utveckling för fredlig kärnenergianvändning. Unionen har i detta syfte utarbetat och till 2010 års NPT-utvärderingskonferens lämnat in ett arbetsdokument om EU med långsiktiga förslag som rör alla tre pelare i NPT⁽²⁾ och som ska ingå i en ambitiös handlingsplan som antas av 2010 års NPT-utvärderingskonferens.

⁽¹⁾ EUT L 106, 27.4.2005, s. 32.

⁽²⁾ NPT/CONF.2010/PC.III/WP.26.

Artikel 2

Vid 2010 års NPT-utvärderingskonferens bör unionen framför allt arbeta för att säkerställa att de stater som är parter i NPT (nedan kallade *fördragsstaterna*) tar upp följande prioriteringar:

1. Bekräftelse från samtliga fördragsstater av deras engagemang för att uppfylla sina förpliktelser och uppnå de mål som ingår i NPT samt för global anslutning till NPT.
2. Förstärkt tillämpning av NPT genom antagandet av ett antal konkreta, effektiva, pragmatiska och gemensamt överenskomna åtgärder för att intensifiera de internationella insatserna mot spridning och därigenom verka för nedrustning och sörja för en ansvarsfull utveckling för fredlig kärnenergianvändning och framsteg mot genomförandet av NPT-resolutionen från 1995 om Mellanöstern.
3. Bekräftelse av åtagandet och framhållande av behovet av konkreta framsteg i fråga om kärnvapenkontroll- och nedrustningsprocesser, i synnerhet genom en global minskning av världens kärnvapenlager, i enlighet med artikel VI i NPT, med beaktande av det särskilda ansvar som åligger de stater som har de största arsenalerna, samt en överenskommelse om särskilda och snara åtgärder, vilket inbegriper ett snabbt ikraftträdande av fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar (CTBT) och inledande av förhandlingar i nedrustningskonferensen om ett fördrag om förbud för framställning av klyvbart material för kärnvapen (FMCT) såsom nödvändiga steg mot uppfyllandet av skyldigheterna i artikel VI i NPT och ett uppnående av slutmålet i denna.
4. Förstärkt effektivitet i och omfattning av systemet för icke-spridning genom att göra ingäendet av ett övergripande kontrollavtal med tilläggsprotokollen till kontrollstandard enligt artikel III i NPT.
5. Ett stärkande av NPT genom ett samförstånd mellan fördragsstaterna om hur man effektivt ska bemöta en stats frånträde från NPT.
6. Upprätthållande av NPT, med beaktande av de aktuella, stora utmaningarna på spridningsområdet, särskilt i Demokratiska folkrepubliken Korea och Islamiska republiken Iran, genom ett samförstånd mellan fördragsstaterna om hur man beslutat och effektivt ska bemöta fall av bristande efterlevnad av NPT
7. Ett vidgat godtagande av och stöd för principen om ansvarsfull utveckling av den fredliga användningen av kärnkraft under de mest trygga, säkra och icke-spridande förhållanden samt av multilaterala tillvägagångssätt i fråga om kärnbränslecykeln.

Artikel 3

För att uppnå det mål som anges i artikel 1 och prioriteringarna i artikel 2 ska unionen

- a) under 2010 års NPT-utvärderingskonferens bidra till en strukturerad och balanserad utvärdering av hur NPT fungerar, bland annat av hur fördragsstaterna genomför sina åtaganden inom ramen för NPT, samt till fastställande av på vilka områden och med hjälp av vilka medel ytterligare framsteg bör eftersträvas i framtiden, särskilt inför 2015 års NPT-utvärderingskonferens,
- b) medverka till att skapa samförstånd på grundval av den ram som inrättats genom NPT och stödja de beslut och den resolution om Mellanöstern som antogs vid 1995 års NPT-utvärderings- och förlängningskonferens och slutdokumentet från 2000 års NPT-utvärderingskonferens, samt beakta den aktuella situationen och verka för bland annat följande väsentliga punkter:
 1. Vidta åtgärder för att bevara NPT:s integritet och stärka dess auktoritet och tillämpning.
 2. Erkänna att NPT är ett unikt och oersättligt multilateralt instrument för att bevara och stärka internationell fred, säkerhet och stabilitet, eftersom det utgör den rättsliga ramen för förhindrande av spridning av kärnvapen och för vidareutveckling av det kontrollsystem som garanterar att de kärnvapenfria staterna använder kärnenergin uteslutande för fredliga ändamål, en grundförutsättning för fortsatt kärnvapennedrustning i enlighet med artikel VI samt ett viktigt inslag i den fortsatta utvecklingen av kärnenergin tillämpning för fredliga ändamål, varigenom man betonar att NPT med sina tre ömsesidigt stöttande pelare omfattar gemensamma säkerhetsintressen för alla fördragsstater.
 3. Betona att det är absolut nödvändigt att se till att alla fördragsstater fullt ut följer alla bestämmelser i NPT.
 4. Betona att den politik och de strategier som bedrivs av fördragsstaterna måste överensstämma med dessa bestämmelser
 5. Sträva efter allmän anslutning till NPT och uppmana alla stater som inte är parter i NPT att ofördröjligen bli fördragsstater i egenskap av kärnvapenfria fördragsstater och att i avvaktan på sin anslutning till detta tillämpa dess villkor och göra åtaganden om icke-spridning och nedrustning.
 6. Välkomna det civila samhällets bidrag när det gäller att främja principerna i NPT och verka för dess mål.

NEDRUSTNING

7. Bekräfta sitt engagemang att verka för en säkrare värld för alla samt att i överensstämmelse med NPT-målen skapa förutsättningarna för en kärnvapenfri värld, i övertygelse om att även mellansteg på vägen mot detta mål kan ge en i betydande grad ökad säkerhet för alla.
8. Med tillfredsställelse hälsa att mängden kärnvapen har minskat betydligt sedan slutet av det kalla kriget, inbegripet i två av unionens medlemsstater, och betona att det är nödvändigt med en global minskning av kärnvapenarsenalerna genom fortsatta systematiska och successiva insatser för kärnvapennedrustning enligt artikel VI i NPT, med beaktande av det särskilda ansvar som åligger de stater som har de största arsenalerna, och i detta sammanhang välkomna förhandlingarna om ett nytt Start-avtal mellan Förenta staterna och Ryska federationen och därvid upprepa att dessa stater måste minska sina arsenaler ytterligare och minska den operativa beredskapen i kärnvapensystemen till den miniminivå som krävs.
9. I fråga om icke-strategiska kärnvapen
 - i) uppmana alla fördragsstater som innehar sådana kärnvapen att ta med dessa i sin allmänna process för vapenkontroll och nedrustning i syfte att kontrollerbart och oåterkalleligt minska och eliminera dem,
 - ii) enas om vikten av ytterligare transparens och fortsatta förtroendeskapande åtgärder i syfte att befordra denna nedrustningsprocess i fråga om kärnvapen,
 - iii) uppmuntra Förenta staterna och Ryska federationen till vidareutveckling av 1991/92 års ensidiga presidentinitiativ och till att inbegripa icke-strategiska kärnvapen i nästa omgång av minskningar i fråga om kärnvapen, vilket skulle leda till sänkningar av det maximala antalet såväl strategiska som icke-strategiska kärnvapen i deras arsenaler.
10. Erkänna tillämpningen av principen om oåterkallelighet för samtliga åtgärder för kärnvapennedrustning och kärnvapenkontroll som ett bidrag till att bevara och förstärka internationell fred, säkerhet och stabilitet med beaktande av dessa förutsättningar.
11. Erkänna betydelsen för kärnvapennedrustning av programmen för destruktion och eliminering av kärnvapen samt eliminering av klyvbart material enligt definitionen inom ramen för G8-gruppens globala partnerskap.

12. Fortsätta insatserna för att säkerställa kontrollerbarhet, insyn och andra förtroendeskapande åtgärder från kärnvapenmakernas sida för att stödja ytterligare framsteg när det gäller nedrustning samt i detta sammanhang välkomna den ökade insynen från vissa kärnvapenstaters sida, inbegripet de två medlemsstaterna i unionen, i fråga om de kärnvapen dessa innehar samt uppmana andra att göra detsamma.
 13. Bekräfta även stödet för avtalsgrundad kärnvapenkontroll och nedrustning samt understryka behovet av förnyade multilaterala insatser och av reaktiverade multilaterala instrument, i synnerhet nedrustningskonferensen.
 14. Uppmuntra stater att utan dröjsmål och villkorslöst underteckna och ratificera CTBT, särskilt de nio återstående stater som anges i bilaga II till CTBT vilka ännu inte gjort detta, eftersom CTBT utgör en väsentlig del av systemet för kärnvapenedrustning och icke-spridning av kärnvapen och för att detta fördrag ska kunna träda i kraft så snart som möjligt och utan villkor, och i detta hänseende välkomna de åtaganden Förenta staterna nyligen gjort angående en snabb ratificering av CTBT.
 15. I avvaktan på att CTBT träder i kraft uppmana alla stater att respektera ett moratorium i fråga om provsprängningar med kärnladdningar och att avstå från alla åtgärder som strider mot skyldigheterna och bestämmelserna i CTBT och att så snart som möjligt avveckla alla provningsanläggningar för kärnkraft på ett sätt som är öppet för det internationella samfundet samt framhålla betydelsen av det arbete som utförts av den förberedande kommissionen för organisationen för CTBT och välkomna detta, särskilt när det gäller det internationellt kontrollsystemet.
 16. Välkomna det enhälliga antagandet under 2009 av arbetsprogrammet för nedrustningskonferensen och med utgångspunkt i detta uppmana till att omedelbart inleda och med det snaraste slutföra förhandlingar om ett FMCT, på grundval av dokument CD/1299 av den 24 mars 1995 och mandatet i detta, godkänt i beslut av den 29 maj 2009 av nedrustningskonferensen för fastställandet av arbetsprogrammet för 2009 års möte (CD/1864).
 17. I avvaktan på att FMCT ska träda i kraft uppmana alla berörda stater att förklara och upprätthålla ett omedelbart moratorium i fråga om framställning av klyvbart material för tillverkning av kärnvapen och andra kärnladdningar och att avveckla eller konvertera till uteslutande icke-explosiv användning anläggningarna för framställning av klyvbart material för kärnvapen samt välkomna insatsen från de av de fem kärnvapenstater, bland annat inom unionen, som har förklarat moratorier i fråga om sådan framställning och avvecklat anläggningar.
 18. Uppmana alla berörda stater att vidta lämpliga konkreta åtgärder för att minska risken för ett oavsiktligt kärnvapenkrig.
 19. Fortsätta att undersöka frågan om säkerhetsgarantier för kärnvapenfria fördragsstater.
 20. Uppmana kärnvapenstaterna att bekräfta de befintliga säkerhetsgarantier som noterats av Förenta nationernas säkerhetsråd i resolution 984 (1995), eftersom dessa säkerhetsgarantier förstärker systemet för icke-spridning av kärnmateriäl, att underteckna och ratificera de relevanta protokollen till fördragen om upprättande av kärnvapenfria zoner som upprättats efter erforderliga samråd i enlighet med 1999 års riktlinjer från FN:s nedrustningskommission (UNDC), och erkänna att dessa zoner omfattas av säkerhetsgarantier i form av fördrag.
 21. Framhålla att man måste utveckla den allmänna vapenkontrollen och nedrustningsprocesserna samt uppmana till ytterligare framsteg i fråga om alla aspekter på nedrustning i syfte att öka den globala säkerheten.
 22. Arbeta för att inleda samråd om ett fördrag om förbud mot markrobotar med kort eller medellång räckvidd.
 23. Uppmana till universell anslutning till och faktisk tillämpning av Haag-uppförandekoden mot spridning av ballistiska missiler.
 24. Understryka vikten av universell anslutning till och tillämpning av konventionen om förbud mot biologiska vapen och toxinvapen, konventionen om kemiska vapen samt de konventioner, åtgärder och initiativ som bidrar till kontrollen av konventionella vapen.
 25. Arbeta för en lösning av de problem med regional instabilitet och osäkerhet och de konfliktsituationer som ofta ligger till grund för vapenprogram.
- ICKE-SPRIDNING
26. Erkänna att det under senare år har uppkommit stora utmaningar rörande spridning av kärnmateriäl, i synnerhet inom Demokratiska folkrepubliken Korea och Islamiska republiken Iran, och framhålla att det internationella samfundet måste stå redo att möta dessa och betona att man måste vidta beslutsamma åtgärder för att komma till rätta med dem.
 27. Understryka att det är nödvändigt att stärka Förenta nationernas säkerhetsråds roll som slutlig skiljedomare så att säkerhetsrådet kan vidta lämpliga åtgärder om skyldigheterna enligt NPT inte respekteras, i enlighet med IAEA:s stadga, vilket inbegriper tillämpningen av kontroller.

28. Framhålla de konsekvenser för internationell fred och säkerhet som en uppsägning av NPT kan medföra, enträget uppmana det internationella samfundet att ändamålsenligt och skyndsamt reagera på en uppsägning och konsekvenserna av denna, betona kravet på att Förenta nationernas säkerhetsråd agerar snabbt och framför allt utan dröjsmål tar upp ett förslag av vilken stat som helst från NPT samt enträget uppmana fördragsstaterna att i detta sammanhang verka för antagandet av åtgärder som omfattar arrangemang för att upprätthålla adekvat kärnämneskontroll från IAEA:s sida av allt kärnmaterial samt all utrustning och teknik och alla anläggningar som utvecklats för fredliga ändamål.
29. Begära att det nukleära samarbetet med en stat avbryts om IAEA inte kan ge tillräckliga garantier för att denna stats nukleära program uteslutande är avsett för fredliga ändamål, till dess att IAEA kan lämna dessa garantier.
30. Uppmana alla stater i regionen att bl.a. upprätta en faktiskt kontrollerbar Mellanösternzon som är fri från kärnvapen, andra massförstörelsevapen och bärare till dessa och att avstå från att vidta åtgärder som står i vägen för uppnåendet av detta mål samt att bekräfta vikten av att nå fram till en överenskommelse om konkreta praktiska åtgärder, som ett led i en process som inbegriper alla stater i regionen, i syfte att underlätta tillämpningen av 1995 års NPT-resolution om Mellanöstern.
31. Även uppmana alla fördragsstater, och särskilt kärnvapenstaterna, att öka sitt samarbete och göra sitt yttersta för att regionens parter ska upprätta en faktiskt kontrollerbar Mellanösternzon som är fri från kärnvapen, andra massförstörelsevapen och bärare till dessa, i enlighet med 1995 års NPT-resolution om Mellanöstern.
32. Prioritera införandet av systemet för icke-spridning av kärnmaterial i Medelhavsområdet, eftersom säkerheten i Europa hänger samman med säkerheten i detta område.
33. I enlighet med 1999 års riktlinjer från UNDC erkänna betydelsen för fred och säkerhet av kärnvapenfria zoner på grundval av frivilliga överenskommelser mellan staterna i det berörda området.
34. Understryka att det är nödvändigt att göra allt för att avvärja risken för nukleär terrorism, vilken är kopplad till terroristernas möjlighet att få tillgång till kärnvapen eller kärnmaterial som kan användas för tillverkning av kärnladdningar, och i detta sammanhang understryka att det är nödvändigt att respektera de skyldigheter som följer av Förenta nationernas säkerhetsråds resolutioner 1540 (2004) och 1887 (2009) samt uppmana till förbättrad kärnsäkerhet för radioaktiva källor med hög aktivitet.
35. Uppmana alla stater som ännu inte gjort detta att under-teckna, ratificera och genomföra den internationella konventionen om bekämpande av nukleär terrorism i dess egenskap av viktig del av den internationella rättsliga ramen för bekämpande av nukleär terrorism.
36. Stödja, mot bakgrund av det ökade hotet när det gäller spridning av kärnvapen och nukleär terrorism, G8-gruppens initiativ för globalt partnerskap och IAEA:s insatser samt andra relevanta multilaterala mekanismer, som initiativet om säkerhet mot spridning, det globala initiativet för att bekämpa nukleär terrorism och det globala initiativet om minskning av hot samt välkomna målen i fråga om säkerhet från det globala toppmötet om kärnsäkerhet.
37. Erkänna att de övergripande kontrollavtalen och tilläggsprotokollen har en avskräckande effekt när det gäller spridning av kärnvapen och att de utgör dagens kontrollstandard.
38. Fortsätta att arbeta för allmän anslutning till och förstärkning av IAEA:s kärnämneskontrollsystem i syfte att sörja för att åsidosättanden av icke-spridningsåtaganden lättare ska kunna upptäckas, särskilt genom att alla berörda stater antar och tillämpar avtalet om kärnämneskontroll och tilläggsprotokollet samt, där så är påkallat, det reviderade protokollet om små kvantiteter, i syfte att ytterligare förstärka kontrollsystemet.
39. Verka för att 2010 års NPT-utvärderingskonferens och IAEA:s styrelse ska erkänna att ingåendet och tillämpningen av ett övergripande kontrollavtal och ett tilläggsprotokoll är dagens kontrollstandard enligt artikel III i NPT.
40. Understryka den unika roll som IAEA spelar för att kontrollera att staterna respekterar sina åtaganden om icke-spridning av kärnvapen.
41. Ytterligare framhålla IAEA:s viktiga roll när det gäller att på begäran hjälpa staterna att förbättra säkerheten för kärnmaterial och kärnanläggningar, samt att uppmana dem att stödja IAEA.
42. Erkänna betydelsen av effektiva och ändamålsenliga exportkontroller i överensstämmelse med Förenta nationernas säkerhetsråds resolutioner 1540 (2004) och 1887 (2009) samt i enlighet med artikel III.2 i NPT.

43. På det nationella planet införa effektiva kontroller av export, transitering, omlastning och återexport, inbegripet lämpliga lagar och andra författningar för detta ändamål, samt genomföra beslutsamma internationella och nationella insatser för att bekämpa finansiering av spridning och kontrollera tillgången till immateriell tekniköverföring.
44. Sätta i kraft effektiva och avskräckande brottspåföljder mot spridning för att hindra olaglig export, transitering, förmedling och handel samt finansiering av sådan verksamhet, i överensstämmelse med Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1540 (2004).
45. Uppmana Zanggerkommittén och gruppen av länder som levererar kärnmaterial (NSG) att dela med sig av sina erfarenheter i fråga om exportkontroller, så att alla stater kan stödja sig på Zanggerkommitténs överenskommelser och NSG:s riktlinjer och tillämpningen av dessa.
46. Påtala att det är nödvändigt att snarast fullborda förstärkningen av NSG:s riktlinjer, i synnerhet när det gäller förstärkt exportkontroll av anriknings- och uppberedningsteknik samt att inom NSG arbeta för att göra anslutningen till tilläggsprotokollet till ett villkor för leverans av kärnbränsle.
47. Uppmana de stater som är parter i konventionen om fysiskt skydd av kärnämne att så snart som möjligt ratificera ändringen av konventionen i syfte att påskynda ikraftträdandet.
48. Uppmuntra till utveckling av spridningsresistent och kontrollerbar teknik.
52. Understryka vikten av ett fortsatt internationellt samarbete för att förstärka kärnsäkerhet, säker avfallshandling, strålskydd och nukleärt skadeståndsansvar samt uppmana de stater som ännu inte tillträtt alla relevanta konventioner att göra detta så snart som möjligt och att fullt ut tillämpa de skyldigheter som följer av dessa.
53. Stödja nationella, bilaterala och internationella insatser för att utbilda den nödvändiga yrkeskunniga personal som krävs för att sörga för ansvarsfull utveckling av kärnenergi för fredliga ändamål under de mest trygga, säkra och icke-spridande förhållanden.
54. Förbli fast förvissad om nyttan av multilaterala tillvägagångssätt när det gäller kärnbränslecykeln, varvid återförsäkringsmekanismer, ensamma eller tillsammans med andra kompletterande mekanismer, inte bör få snedvrیدا den befintliga väl fungerande marknaden, och bör tillgodose rätten till fredlig användning av kärnenergi genom tryggade kärnbränsleleveranser till länder som tar fram ett kärnkraftsprogram under de mest trygga, säkra och icke-spridande förhållanden.
55. Vara medveten om att flera initiativ, bland annat inrättandet av en bank för låganrikat uran under kontroll av IAEA, kan utgöra reservsystem för intresserade länder och underlätta varaktiga multilaterala lösningar.
56. Uppmuntra till och medverka i fortsatt dialog och fortsätta samråd i syfte att bringa klarhet i olösta frågor och öka stödet för konceptet multilaterala tillvägagångssätt när det gäller kärnbränslecykeln.

Artikel 4

De åtgärder som unionen vidtar för att uppnå målen i artiklarna 1, 2 och 3 ska omfatta

FREDLIG ANVÄNDNING AV KÄRNENERGI

49. Erkänna att fördragsstater har rätt att använda kärnenergi för fredliga ändamål i enlighet med artikel IV i NPT och med beaktande av artiklarna I, II och III i NPT, bland annat på områdena elproduktion, industri, hälsa och jordbruk.
50. Fortsatt stödja en ansvarsfull utveckling för fredlig kärnenergianvändning under de mest trygga, säkra och icke-spridande förhållanden.
51. I detta sammanhang uppmuntra fördragsstaterna att bekräfta och följa de principer och normer som styr en ansvarsmedveten utveckling av fredlig användning av kärnenergi.
- a) démarcher till fördragsstaterna, och när så är lämpligt stater som inte är parter i NPT, för att uppmana dem att stödja de mål som anges i artiklarna 1, 2 och 3 i detta beslut,
- b) ansträngningar att nå en överenskommelse mellan medlemsstaterna om de utkast till förslag om väsentliga frågor som på unionens vägnar ska läggas fram för övervägande av fördragsstaterna och som kan utgöra grunden för beslut av 2010 års NTP-utvärderingskonferens,
- c) uttalanden på unionens vägnar under den allmänna debatten och under debatterna i de tre huvudkommittéerna i 2010 års NTP-utvärderingskonferens och deras underorgan.

Artikel 5

Detta beslut får verkan samma dag som det antas.

Artikel 6

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 29 mars 2010.

På rådets vägnar

E. ESPINOSA

Ordförande

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 18 december 2009

om statligt stöd C 34/07 (ex N 93/06) om införande av en tonnageskatteordning till förmån för internationell sjötransport i Polen

[delgivet med nr K(2009) 10376]

(Endast den polska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2010/213/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt (EUF-fördraget), särskilt artikel 108.2 första stycket ⁽¹⁾,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ⁽²⁾ ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

- (1) Genom en skrivelse av den 1 februari 2006 ⁽³⁾ anmälde Polen en tonnageskatteordning till kommissionen. Ärendet registrerades som N 93/06.
- (2) Genom skrivelser av den 9 mars 2006, den 29 maj 2006, den 14 november 2006 och den 11 april 2007 ⁽⁴⁾ begärde kommissionens avdelningar ytterligare upplysningar. De polska myndigheterna svarade kommissionen genom skrivelser av den 20 april 2006, den 9 maj 2006, den 6 september 2006, den 5 januari 2007 och den 8 juni 2007 ⁽⁵⁾. Dessutom ägde ett möte på teknisk nivå rum den 19 januari 2007.
- (3) Genom en skrivelse av den 12 september 2007 ⁽⁶⁾ under-rättade kommissionen Polen om att kommissionen hade beslutat inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget med avseende på stödet (nedan kallat *beslutet att inleda förfarandet*).
- (4) Polen inkom med sina synpunkter i en skrivelse av den 18 oktober 2007 ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Från och med den 1 december 2009 har artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget blivit artiklarna 107 respektive 108 i EUF-fördraget. De båda uppsättningarna bestämmelser är i huvudsak identiska. I detta beslut ska hänvisningar till artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget i tillämpliga fall tolkas som hänvisningar till artiklarna 87 respektive 88 i EG-fördraget.

⁽²⁾ EUT C 300, 12.12.2007, s. 22.

⁽³⁾ Diarieförd under beteckningen TREN(2006) A/12656.

⁽⁴⁾ Beteckningarna TREN(2006) D/204393, D/210227, D/223420 och TREN(2007) D/307010.

⁽⁵⁾ Diarieförda under beteckningarna TREN(2006) A/19774, A/22657, A/31398 och TREN(2007) A/21073, A/34300.

⁽⁶⁾ Diarieförd under beteckningen K(2007) 4016.

⁽⁷⁾ Diarieförd under beteckningen TREN(2007) A/45675.

- (5) Kommissionens beslut att inleda det formella granskningsförfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽⁸⁾. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet.

- (6) Kommissionen mottog synpunkter från en berörd part ⁽⁹⁾. Kommissionen översände dessa synpunkter till Polen, som inte utnyttjade sin rätt att bemöta dem.

- (7) Efter ett möte mellan kommissionens avdelningar och de polska myndigheterna den 14 januari 2009 förband sig de polska myndigheterna genom en skrivelse av den 25 februari 2009 ⁽¹⁰⁾ att ändra sin tonnageskatteordning på ett antal punkter om vilka kommissionen hade uttryckt betänkligheter i sitt beslut att inleda det formella granskningsförfarandet. De polska myndigheterna lämnade ytterligare uppgifter genom skrivelser av den 24 mars 2009 ⁽¹¹⁾, den 26 oktober 2009 ⁽¹²⁾ och den 9 december 2009 ⁽¹³⁾.

2. DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDET

2.1 Sammanfattning

- (8) För fartygsägare som bedriver internationell sjötransport är tonnageskatten avsedd att ersätta företagsbeskattning eller inkomstbeskattning med en klumpsumma som beräknas på grundval av tonnaget för den flotta de använder. Internationell sjötransport definieras som transport mellan en polsk hamn och en utrikes hamn, mellan utrikes hamnar eller mellan polska hamnar, men endast under förutsättning att resan utgör en del av en längre resa till eller från en utrikes hamn. Verksamhet på rutter helt inom Polen (cabotage) berättigar därmed inte till tonnageskatt enligt den nuvarande tonnageskatteordningen.

2.2 Tonnageskatteordningen

- (9) Den polska tonnageskatteordningen inrättas genom den lag om tonnageskatt som antogs den 24 augusti 2006 ⁽¹⁴⁾. Lagen planeras träda i kraft den 1 januari 2011, efter det att kommissionen har godkänt ordningen.

⁽⁸⁾ Se fotnot 2.

⁽⁹⁾ Diarieförda under beteckningen TREN(2007) A/51337.

⁽¹⁰⁾ Diarieförd under beteckningen TREN(2009) A/10443.

⁽¹¹⁾ Diarieförd under beteckningen TREN(2009) A/13527.

⁽¹²⁾ Diarieförd under beteckningen TREN(2009) A/34359.

⁽¹³⁾ Diarieförd under beteckningen TREN(2009) A/38744.

⁽¹⁴⁾ Polsk författningssamling 2006/183, punkt 1353.

(10) Lagen om tonnageskatt tillåter skattskyldiga operatörer att undantas från vinstbeskattning, så som anges i lagen av den 31 januari 1989 om ekonomisk förvaltning av statliga företag⁽¹⁵⁾ och lagen av den 1 december 1995 om inbetalningar från enmansbolags vinster till statskassan⁽¹⁶⁾ när det gäller intäkter från stödberättigande verksamhet. Fartygsoperatörerna har rätt att välja tonnageskattebehandling genom att lämna in en särskild deklARATION genom vilken de väljer denna typ av beskattning.

(11) Enligt artikel 5 i lagen om tonnageskatt ska de beskattningsbara vinster som rör stödberättigande verksamhet för varje fartyg som är föremål för tonnageskatt fastställas till en klumpsumma som beräknas utifrån nettotonnaget på följande sätt, per 100 NT, per påbörjad 24-timmarsperiod och motsvarande driften under den berörda månaden för alla operatörens tonnageskattade fartyg:

Fartygets nettolastkapacitet	Beräkning av proportionell inkomst
Upp till 1 000 NT	Motsvarande 0,5 euro per 100 NT
Från 1 001 till 10 000 ton	Motsvarande 0,35 euro per 100 NT över 1 000 NT
Från 10 001 till 25 000 ton	Motsvarande 0,20 euro per 100 NT över 10 000 NT
Från 25 001 NT	Motsvarande 0,10 euro per 100 NT över 25 000 NT

(12) För beräkningsändamål avrundas fartygets nettolastkapacitet uppåt eller nedåt på följande sätt: en kapacitet under 50 NT avrundas nedåt och en kapacitet på 50 NT eller mer avrundas uppåt till närmaste 100 NT.

(13) Tonnageskatten beräknas utifrån det beskattningsbara underlaget för vilket skattesatsen 19 % tillämpas.

(14) Tonnageskattebeloppet beräknas i euro och betalas i zloty enligt den genomsnittliga växelkurs som publiceras av den polska riksbanken sista dagen i den månad då tonnageskatten ska betalas. Tonnageskatten beräknas utan avdrag för uppkomna kostnader i samband med intäktsgenereringen.

(15) Enligt artikel 8 i lagen om tonnageskatt ska intäkter från försäljning av ett stödberättigat fartyg som tillhör ett tonnageskatteföretag räknas bort från inkomster som är föremål för tonnageskattning och beskattas med en schablonskattesats på 15 %, om intäkterna inte inom tre år används för inköp, reparation, modernisering eller anpassning av ett annat fartyg.

⁽¹⁵⁾ Polsk författningssamling 1992/6, punkt 27, i ändrad lydelse.

⁽¹⁶⁾ Polsk författningssamling nr 154, punkt 792.

(16) Enskilda personer eller delägare i personbolag som är skyldiga att betala personlig inkomstskatt skulle ha rätt att dra av sjukförsäkringsavgifter från den tonnageskatt som de betalade direkt under det berörda beskattningsåret⁽¹⁷⁾ (artikel 6 i lagen om tonnageskatt) och de socialförsäkringsavgifter som de betalade under det berörda beskattningsåret⁽¹⁸⁾ utifrån skatteunderlaget för tonnageskatten (artikel 4.3 i lagen om tonnageskatt).

(17) I sin skrivelse av den 25 februari 2009 förband sig de polska myndigheterna att i lagen om tonnageskatt stryka möjligheten att dra av socialförsäkrings- och sjukförsäkringsavgifter om fartygsägaren är en fysisk person eller en fysisk person som är delägare i ett personbolag⁽¹⁹⁾. Dessa avdragsmöjligheter kommer därför inte att tillämpas, och samma beräkningsmetod för skatteunderlaget för tonnageskatten och tonnageskattens belopp ska tillämpas för alla tonnageskattade enheter.

2.3 Urvalskriterier

2.3.1 Stödberättigade fartyg

(18) Endast havsgående fartyg registrerade i det polska fartygsregistret kan bli föremål för tonnageskattning. Ett fartyg som tonnageskattas är därför ett polskflaggat fartyg i internationell sjöfart som uppfyller alla krav för navigation till havs. Godkännande av ett fartyg som havsgående kräver normalt att fartyget har ett internationellt fribordscertifikat eller är certifierat som havsgående enligt den internationella konventionen om säkerheten för människoliv till sjöss (nedan kallad *Solaskonventionen*)⁽²⁰⁾.

2.3.2 Stödberättigande verksamheter

(19) Följande verksamheter omfattas av tonnageskatteordningen⁽²¹⁾:

i) Transport av gods och/eller passagerare.

ii) Sjöräddningsinsatser.

iii) Bogsering till sjöss, under förutsättning att minst 50 % av intäkterna från det arbete som faktiskt utförs av bogserbåten under ett beskattningsår genererades genom tillhandahållande av sjötransport och inte bogsering till och från en hamn.

⁽¹⁷⁾ Enligt lagen av den 27 augusti 2004 om hälso- och sjukvårdstjänster som finansieras med offentliga medel; polsk författningssamling 210, punkt 2135, i ändrad lydelse.

⁽¹⁸⁾ Enligt lagen om det sociala trygghetssystemet av den 13 oktober 1998; polsk författningssamling 2007/11, punkt 74, i ändrad lydelse.

⁽¹⁹⁾ Se artikel 4.3–4.5, artikel 6 och artikel 12.3 i lagen.

⁽²⁰⁾ Solaskonventionen antogs av Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) i London den 1 november 1974 (införlivad i polsk författningssamling nr 61, punkterna 318 och 319) tillsammans med protokollet till samma konvention, utfärdad i London den 17 februari 1978 (införlivad i polsk författningssamling 1984/61, punkterna 320 och 321, och 1986/35, punkt 177).

⁽²¹⁾ Artikel 3.1 i lagen om tonnageskatt.

- iv) Muddring, under förutsättning att 50 % av intäkterna från det arbete som faktiskt utförs av mudderverket under loppet av ett år genereras genom sjötransport av muddermassa.
- (20) I sin skrivelse av den 25 februari 2009 förband sig de polska myndigheterna att ändra de tredje och fjärde bestämmelserna ovan⁽²²⁾ genom att införa kriteriet att minst 50 % av den årliga driftstiden för varje bogserbåt eller mudderverk under ett beskattningsår ska utgöras av sjötransport för att bogsering och muddring ska omfattas av tonnageskatteordningen.
- (21) Dessutom får stödverksamheter enligt artikel 3.2 i lagen om tonnageskatt tonnageskattas på villkor att de är knutna till tillhandahållandet av stödberättigande tjänster enligt ovan.
- (22) Artikel 3.3 i lagen om tonnageskatt fastställer en förteckning över verksamheter som aldrig får omfattas av tonnageskatteordningen, till exempel undersökning från havsbotten, fiske, anläggningsarbete, undervattensarbete osv.
- 2.3.3 Stödberättigade enheter**
- (23) Operatörer som uppfyller vissa kriterier får omfattas av tonnageskatteordningen.
- (24) En operatör definieras i artikel 2.3 i lagen om tonnageskatt som i) en privatperson (fysisk person) eller juridisk person som har sin bosättningsort, sitt säte eller sin företagsledning på polskt territorium, ii) en medlem i ekonomisk förening eller en delägare i ett personbolag, ett kommanditbolag eller ett bolag med begränsat ansvar för ägarna som har sitt säte, sin företagsledning eller sin bosättningsort på polskt territorium eller iii) en utländsk entreprenör/ett utländskt företag enligt lagen av den 2 juli 2004 om näringsfrihet⁽²³⁾ som i Polen utför verksamheter om omfattas av tonnageskatteordningen⁽²⁴⁾ och som uppfyller minst ett av följande villkor:
- Medverkar direkt i navigation med fartyg i havssjöfart som ägs personligen eller av en annan person och har ett giltigt dokument om överensstämmelse⁽²⁵⁾.
 - Äger ett fartyg men deltar inte personligen i navigationen av sitt eget fartyg eller en annan persons fartyg.
- Förvaltar en annan persons fartyg på dennes vägnar och för dennes räkning på avtalsbasis och har ett giltigt dokument om överensstämmelse⁽²⁶⁾.
- (25) När det gäller det sistnämnda villkoret (förvaltning av fartyg) har de polska myndigheterna enligt en skrivelse av den 8 juni 2007 förbundet sig att tillåta tonnageskattning för förvaltningsföretag endast om dessa samtidigt ansvarar både för förvaltning av fartygens besättningar och för teknisk förvaltning av fartygen.
- (26) Dessutom klagade de polska myndigheterna genom en skrivelse av den 26 oktober 2009⁽²⁷⁾ att fartygsförvaltarna följer alla krav i kommissionens meddelande om vägledning om statligt stöd till fartygsförvaltare (nedan kallade riktlinjerna för fartygsförvaltare)⁽²⁸⁾.
- (27) Särskilt med avseende på de villkor som anges i riktlinjerna för fartygsförvaltare, att fartygsförvaltare ska bidra till gemenskapens ekonomi och sysselsättning (avsnitt 5.1 i riktlinjerna för fartygsförvaltare) och att det ska finnas en ekonomisk koppling mellan de förvaltade fartygen och unionen (avsnitt 5.2 i riktlinjerna för fartygsförvaltare), garanterade de polska myndigheterna att den polska lagen om tonnageskatt kommer att kräva att fartygsförvaltning ska ske från EU:s territorium och att huvudsakligen unionsmedborgare ska vara anställda i landbaserade verksamheter och på fartygen. Dessutom ska förvaltning av icke EU-fartyg inte kunna omfattas av tonnageskatteordningen.
- (28) När det gäller kravet på efterlevnad av internationella standarder och EU-standarder (avsnitt 5.3 i riktlinjerna för fartygsförvaltare) klagade de polska myndigheterna att Polen är medlem av Internationella sjöfartsorganisationen och i egenskap av EU-medlemsstat uppfyller alla internationella och europeiska standarder⁽²⁹⁾. Ett antal nationella rättsakter säkerställer att fartygsägare, fartygsförvaltare och andra företag följer de internationella krav⁽³⁰⁾ vars efterlevnad säkerställs och kontrolleras av respektive myndigheter.
- (29) När det gäller flaggkravet för fartygsförvaltare (avsnitt 5.4 i riktlinjerna för fartygsförvaltare) betonade de polska myndigheterna att den strikta skyldigheten för fartygsägare att segla under polsk flagg i lika måtto gäller för fartygsförvaltare.

⁽²²⁾ Ingår i andra och fjärde strecksatsen i artikel 3.1 i lagen om tonnageskatt.

⁽²³⁾ Polsk författningssamling 173, punkt 1807, i ändrad lydelse.

⁽²⁴⁾ Se avsnitt 2.3.2 ovan.

⁽²⁵⁾ Dokument om överensstämmelse utfärdat enligt Solaskonventionen till en operatör som uppfyller de internationella organisationsreglerna för säker drift av fartyg och för förhindrande av förorening (nedan kallad ISM-koden). ISM-koden antogs av IMO genom resolution A.741(18) (införlivad i Polen, infrastrukturministeriets officiella tidning 2005/4, punkt 28).

⁽²⁶⁾ Se fotnot 25.

⁽²⁷⁾ Diarieförd under beteckningen TREN(2009) A/34359.

⁽²⁸⁾ EUT C 132, 11.6.2009, s. 6.

⁽²⁹⁾ Särskilt gäller att Polen är en stat som är part i avtalet om Solas-, Marpol- och STCW-konventionerna med alla deras ändringar.

⁽³⁰⁾ Särskilt sjösäkerhetslagen från 2000 (med ändringar), lagen om förhindrande av föroreningar från fartyg från 1995 (med ändringar), lagen om sjöfartsutrustning från 2004, lagen om anställning på handelsfartyg från 1991 (med ändringar), och lagen om sjötransportkoden från 2001 (med ändringar).

- (30) När det gäller de specifika utbildningsvillkor och sociala villkor som anges i avsnitt 6 av riktlinjerna för fartygsförvaltare förband sig de polska myndigheterna genom en skrivelse av den 9 december 2009⁽³¹⁾ att från den tidpunkt då tonnageskatteordningen träder i kraft kräva att varje arbetsgivare för sjöfolk, oavsett om arbetsgivaren är fartygsägaren eller fartygsförvaltaren, följer de särskilda bestämmelserna i konventionen om arbete till sjöss⁽³²⁾ (33).

2.3.4 Strategisk och teknisk förvaltning

- (31) I punkt 33 i beslutet att inleda förfarandet var kommissionens tolkning när det gäller strategisk förvaltning att "ett tonnageskattat företag måste fatta beslut om betydande kapitalutgifter och avyttringar av kapitaltillgångar i Polen. Vid bedömning av dessa frågor skulle de polska myndigheterna ta hänsyn till i vilken grad utlandsstationerad personal arbetar under ledning av, och rapporterar till, personal stationerad i Polen. Av vikt vid bedömning av om den strategiska funktionen utförs i Polen är även placeringen av huvudkontoret, inklusive chefer och platsen för beslutsfunktionen för både bolagsstyrelsen och ledningsgruppen."
- (32) När det gäller den kommersiella förvaltningen noterade kommissionen i punkt 34 i beslutet att inleda förfarandet att "skattemyndigheterna kommer att verifiera att ruttplanering, bokningar av passagerare eller last, proviantering och servering, personalförvaltning och -utbildning, teknisk förvaltning av fartyg, inklusive beslut om reparation och underhåll av fartyg, verkställs i Polen. Även underhållet av stödfaciliteter som utbildningscentra, terminaler osv. i Polen har betydelse, liksom vilka utländska kontor eller filialer som arbetar under ledning av personal stationerad i Polen. Det faktum att ett fartyg är flaggat, klassat, försäkrat eller finansierat i Polen kan ge större tyngd åt de indikatorer som anges ovan. I vilket fall måste dock båda delarna av testet, granskning av strategisk förvaltning och av kommersiell förvaltning, godkännas".

- (33) Efter beslutet att inleda förfarandet klargjorde de polska myndigheterna att kraven i punkterna 33 och 34 i beslutet inte är korrekta och att de villkor som ingår i lagen om tonnageskatt när det gäller operatörers rätt att tonnageskattas faktiskt är alternativa, och inte kumulativa. I artikel 2.3 a och 2.3 b i lagen om tonnageskatt anges det faktiskt att en operatör (dvs. en person som kan omfattas av tonnageskatteordningen under förutsättning att hans eller hennes verksamhet får omfattas av ordningen) är "en fysisk eller juridisk person, en medlem i

en ekonomisk förening eller en delägare i ett personbolag, ett kommanditbolag eller ett bolag med begränsat ansvar för ägarna som måste ha sin bosättningsort, sitt säte eller sin företagsledning i Polen". Med andra ord behöver endast ett av följande tre villkor vara uppfyllt: i) Antingen ska alla viktiga beslut fattas i Polen (inklusive kommersiell och strategisk förvaltning) eller så ska ii) huvudkontoret, eller iii) cheferna finnas i Polen.

- (34) De polska myndigheterna förklarade vidare att artikel 2.3 c i lagen om tonnageskatt tydligt anger att operatören även kan vara en utländsk entreprenör⁽³⁴⁾ som deltar i tonnageskattade verksamheter i Polen. Därför är företag inte begränsade till att ha verksamhet enbart från Polen för att kunna omfattas av den polska tonnageskatteordningen utan kan ha sina anläggningar i andra medlemsstater i Europeiska unionen/EES.

2.3.5 Användning av chartrade fartyg

- (35) Efter beslutet att inleda förfarandet klargjorde de polska myndigheterna att företag vars verksamhet är begränsad till fartyg som chartras för en viss tid eller en viss resa inte får tonnageskattas enligt artikel 2.3 a–2.3 c i lagen om tonnageskatt. Därför får endast operatörer som är fartygsägare, som använder fartyg som chartras obemannade eller som är förvaltare omfattas av tonnageskatteordningen.

2.3.6 Avgränsande åtgärder

- (36) Lagen om tonnageskatt tillåter ett antal avgränsande åtgärder för att undvika spridningseffekter på verksamheter i Polen eller i andra länder som inte får tonnageskattas. Dessa avgränsande åtgärder är avsedda att förhindra att verksamheter som inte omfattas av tonnageskatteordningen utnyttjar den⁽³⁵⁾.

2.3.7 Alternativet "allt eller inget"

- (37) Enligt artiklarna 3 och 4 i lagen om tonnageskatt måste fartygsägare som omfattas av tonnageskatteordningen anmäla alla tonnageskattade fartyg och all tonnageskattad verksamhet som bedrivs på dessa fartyg. Följaktligen är en selektiv användning av tonnageskatteordningen ("plocka russin ur kakan") helt utesluten.
- (38) Denna regel gäller även företagsgrupper. Alla tonnageskattade företag – skattskyldiga i Polen – i en företagsgrupp måste omfattas av tonnageskatteordningen med alla sina tonnageskattade verksamheter så snart ett företag i gruppen har valt att tonnageskattas.

⁽³¹⁾ Diarieförd under beteckningen TREN (2009) A/38744.

⁽³²⁾ Införlivad i gemenskapslagstiftningen genom rådets direktiv 2009/13/EG av den 16 februari 2009 om genomförande av det avtal som ingåtts av European Community Shipowners' Association (ECSA) och European Transport Workers' Federation (ETF) om 2006 års konvention om arbete till sjöss och om ändring av direktiv 1999/63/EG (EUT L 124, 20.5.2009, s. 30).

⁽³³⁾ Detta villkor kommer att infogas i en intern tillämpningsförfordning för lagen om tonnageskatt.

⁽³⁴⁾ Enligt bestämmelserna i den polska lagen av den 2 juli 2004 om näringsfrihet, polsk författningssamling 173, punkt 1807, i ändrad lydelse.

⁽³⁵⁾ Se avsnitt 2.7.4–2.7.9 i beslutet att inleda förfarandet.

- (39) Enligt artikel 11 i lagen om tonnageskatt gäller vid en fusion mellan fartygsägare varav minst en omfattas av tonnageskatteordningen, eller om ett tonnagebeskattat företag förvärvar andra fartygsägare, att det nybildade rederiet omfattas av tonnageskatteordningen för hela sin kombinerade flotta av fartyg som omfattas av tonnageskatteordningen.
- (40) Om ett företag upphör med verksamheter som omfattas av tonnageskatteordningen gäller vidare enligt lagen om tonnageskatt att företaget inte på nytt kan välja att tonnagebeskattas förrän tre beskattningsår har förlöpt, räknat från slutet av det kalenderår när operatören upphörde med verksamheterna eller valde att inte längre tonnagebeskattas.
- (41) Vidare är det under en viss tidsperiod inte möjligt för tonnagebeskattade företag att "välja bort" tonnagebeskattningen. Syftet med denna period, som kallas *tonnagebeskattningsperioden*, är att förhindra att fartygsägare växlar mellan perioder med tonnagebeskattning och perioder med företagsbeskattning beroende på sin skuld- och avkastningsnivå. Tonnageskatteperioden är för närvarande 5 år enligt lagen om tonnageskatt (artikel 10 i lagen).
- (42) Genom en skrivelse av den 23 februari 2009 har de polska myndigheterna dock förbundit sig att ändra lagen om tonnageskatt och förlänga denna period till 10 år. När företag en gång har valt att tonnagebeskattas måste de därför låta sig omfattas av tonnageskatteordningen i minst 10 år.

2.4 Flaggkravet

- (43) Den anmälda polska tonnageskatteordningen innehåller ett uttryckligt flaggkrav, dvs. ett krav som innebär att endast fartyg som finns registrerade i det polska fartygsregistret får omfattas av tonnageskatteordningen.

2.5 Ordningens varaktighet

- (44) Genom en skrivelse av den 13 april 2006 har de polska myndigheterna förbundit sig att begränsa varaktigheten för den föreslagna tonnageskatteordningen till 10 år och att göra en ny anmälan vid förlängning eller förnyelse av ordningen efter denna tioårsperiod. De polska myndigheterna meddelade dessutom genom en skrivelse av den 9 december 2009 att tonnageskatteordningen kommer att träda i kraft den 1 januari 2011.

2.6 Möjlig överlappning med andra ordningar

- (45) Enligt de uppgifter kommissionen har tillgång till finns det för närvarande ingen skatteordning som gynnar sjötransport i Polen.

2.7 Årlig rapportering

- (46) De polska myndigheterna har i sin anmälan förbundit sig att lämna årliga rapporter till kommissionen om läget med avseende på förändringar av den polska registrerade flottan och anställningen av sjöfolk i denna, tillsammans med antalet tonnagebeskattade företag eller grupper.

3. SKÅL TILL ATT INLEDA GRANSKNINGSFÖRFARANDET

- (47) I sitt beslut om att inleda förfarandet uttryckte kommissionen betänkligheter gällande nedanstående fem egenskaper hos den polska tonnageskatteordningen och deras förenlighet med den inre marknaden.

— Ordningen tillåter tonnagebeskattning av fysiska personer och även att ordningen tillåter att fysiska eller juridiska personer som är skyldiga att betala personlig inkomstskatt och har valt att tonnagebeskattas får dra av socialförsäkringsavgifter och sjukförsäkringsavgifter från sin tonnageskatt respektive sitt skatteunderlag för tonnageskatten.

— Bogserbåtar och mudderverk inkluderas i ordningen när sådana fartyg erbjuder tjänster som utgör sjötransport under mindre än hälften av sin driftstid under ett beskattningsår.

— En fartygsägare har möjlighet att välja tonnagebeskattning av fartyg för vilka företaget inte för egen räkning eller för en tredje parts räkning kumulativt säkerställer följande tre funktioner: Kommersiell och teknisk förvaltning av fartygen och förvaltning av besättningarna, över tonnage som överstiger fyra gånger tonnaget för fartyg för vilka redaren säkerställer de tre funktionerna.

— Kraven när det gäller strategisk och teknisk förvaltning på att alla viktiga beslut faktiskt fattas i Polen och att chefer och huvudkontor samt bolagsstyrelse och företagsledning ska finnas i Polen, vilket skulle kunna leda till en faktisk diskriminering och begränsa etableringsfriheten för fartygsägare från en annan medlemsstat.

— Tonnagebeskattade företag kan välja bort tonnagebeskattning redan 5 år efter att ha valt att omfattas av tonnageskatteordningen.

4. KOMMENTARER FRÅN POLEN

- (48) Efter att beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet hade antagits lämnade de polska myndigheterna ett antal klagoranden avseende de fakta som beskrivs i beslutet. Vederbörlig hänsyn har tagits till dessa klagoranden i kapitel 2 i det här beslutet och kommer därför inte att upprepas nedan. De kommentarer som presenteras nedan är endast de som gäller de betänkligheter kommissionen tar upp i beslutet om att inleda granskningsförfarandet.

Tonnagebeskattning av fysiska personer och möjligheten för tonnageskattade fysiska personer att dra av sjukförsäkringsavgifter och socialförsäkringsavgifter från tonnageskatten respektive skatteunderlaget för tonnageskatten

- (49) I beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet tog kommissionen upp frågan om det ska vara möjligt för fysiska personer att omfattas av tonnageskatteordningen. De polska myndigheterna hävdade att lagen om tonnageskatt skulle bli oförenlig med den polska konstitutionen om fysiska personer inte kan omfattas av tonnageskatteordningen, eftersom konstitutionen säkerställer likabehandling av alla från myndigheternas sida. Dessutom förhindrar inte den polska lagstiftningen att andra personer än juridiska är verksamma inom sjötransport, vilket innebär att fartygsägare även kan vara fysiska personer.
- (50) När det gäller huruvida det är förenligt med den inre marknaden att socialförsäkringsavgifter och sjukförsäkringsavgifter får dras av från tonnageskatten respektive skatteunderlaget för tonnageskatten klargjorde de polska myndigheterna att avdragsrätten bara gäller fysiska personer. De anser också att en sådan skattereduktion har sin grund i att socialförsäkringsavgifter och sjukförsäkringsavgifter kompenseras enligt ordningen för personlig inkomstskatt. Det har ingen betydelse för avdragen huruvida inkomstskatten bygger på inkomst eller intäkter. Avdrag för socialförsäkrings- och sjukförsäkringsavgifter får även göras av skattebetalare som har valt att betala inkomstskatt som en klumpsumma, varvid intäkter beskattas. De polska myndigheterna hävdade vidare att det faktum att tonnageskatt inte baseras på faktisk inkomst inte bör vara ett hinder för att dra av socialförsäkrings- och sjukförsäkringsavgifter från skatteunderlaget respektive från skatten.
- (51) Vidare hävdade de polska myndigheterna att om fysiska personer skulle vara förhindrade att dra av socialförsäkrings- och sjukförsäkringsavgifter från skatteunderlaget respektive skatten skulle detta leda till en åtskillnad av rättslig status och beskattningsstatus mellan fartygsägare beroende på huruvida de utöver att medverka i tonnageskattade verksamheter genererar annan inkomst, t.ex. från hyres- och anställningsförhållanden.
- (52) De polska myndigheterna klargjorde vidare att avdragsystemet endast gäller personer som medverkar i tonnageskattade affärsverksamheter och inte sjöfolk som anställs av dessa personer.
- (53) Så som framgår av skäl 17 i det här beslutet har de polska myndigheterna trots detta genom en skrivelse av den 25 februari 2009 förbundit sig att ändra sin tonnageskatteordning genom att i lagen om tonnageskatt stryka möjligheten att dra av socialförsäkrings- och sjukförsäkringsavgifter om fartygsägaren är en fysisk person eller en fysisk person som är delägare i ett personbolag (dvs. artikel 4.3 till artikel 5, artikel 6 och artikel 12.3 i lagen).

Tonnagebeskattning av muddrings- och bogseringsverksamheter

- (54) När det gäller kommissionens preliminära bedömning att tonnageskattning av muddrings- och bogseringsverksamheter ska bygga på driftstiden för en viss bogserbåt eller ett visst mudderverk under beskattningsåret och inte på den genererade inkomstnivån hävdade de polska myndigheterna att kopplingen mellan arbetstid och möjligheten till tonnageskattning av en viss verksamhet inte alltid avspeglar denna verksamhets omfattning under året.
- (55) Enlig dem skulle det vara lämpligare att behålla de nuvarande lösningarna, dvs. att hänvisa till volymsandelen av tonnageskattade verksamheter i förhållande till de sammanlagda intäkterna, eftersom det i dessa fall finns möjlighet att verifiera uppgifter som ingår i de räkenskaper som förs av skattebetalaren. De polska myndigheterna hävdade att denna typ av lösning är enklare att kontrollera, både för skattebetalaren och skattemyndigheterna, och detta skulle förhindra otillåtet utnyttjande av tonnageskattning för att täcka dessa givna typer av verksamheter i situationer när angivna villkor inte är uppfyllda.
- (56) Så som anges i skäl 20 i det här beslutet har de polska myndigheterna trots detta genom en skrivelse av den 25 februari 2009 förbundit sig att som svar på de betänkligheter som togs upp av kommissionen i beslutet att inleda ett formellt granskningsförfarande ändra sin tonnageskatt genom att införa kriteriet att minst 50 % av den årliga driftstiden för varje bogserbåt eller mudderverk under ett beskattningsår ska utgöras av sjötransport för att bogsering och muddring ska omfattas av tonnageskatteordningen.
- Stödberättigande inom tonnageskatteordningen för teknisk förvaltning och förvaltning av besättningar samt för fartyg som chartrats för en viss tid eller en viss resa
- (57) I beslutet om att inleda ett formellt granskningsförfarande klargjorde kommissionen att endast sådana fartyg ska omfattas av tonnageskatteordningen för vilka redaren står för antingen förvaltning av besättningen och teknisk förvaltning eller kommersiell förvaltning, under förutsättning att tonnage för berörda fartyg inte överstiger fyra gånger tonnage för fartyg för vilka fartygsägaren samtidigt fyller dessa tre funktioner, nämligen teknisk förvaltning av fartyget, förvaltning av besättningen och kommersiell förvaltning. De polska myndigheterna hävdade att de hade utformat sin tonnageskatteordning utifrån gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till sjötransport⁽³⁶⁾ (nedan kallade *riktlinjerna*), vilka inte

⁽³⁶⁾ EUT C 13, 17.1.2004, s. 3.

innehåller sådana detaljerade villkor och att sådana därför inte behövde inkluderas i bestämmelserna i lagen om tonnageskatt.

- (58) När det gäller fartyg som chartras för en viss tid eller en viss resa klargjorde de polska myndigheterna, så som anges i skäl 35 i det här beslutet, att dessa inte omfattas av tonnageskatteordningen.

Krav avseende strategisk förvaltning och kommersiell förvaltning

- (59) När det gäller de krav avseende strategisk förvaltning och teknisk förvaltning som anges i beslutet att inleda förfarandet, dvs. att alla viktiga beslut i praktiken ska fattas i Polen och att chefer, huvudkontor, bolagsstyrelse och ledningsgrupp ska finnas i Polen, angav de polska myndigheterna att dessa krav inte härrör från bestämmelserna i lagen om tonnageskatt. Enligt de polska myndigheterna föregriper bestämmelserna i lagen om tonnageskatt inte bedömning (inspektion) av strategisk och kommersiell förvaltning.

- (60) Vidare klargjorde de polska myndigheterna att villkoren för strategisk och kommersiell förvaltning är alternativa, inte kumulativa. Med andra ord behöver endast ett av de tre villkoren uppfyllas: i) Antingen ska alla viktiga beslut fattas i Polen (inklusive kommersiell och strategisk förvaltning) eller så ska ii) huvudkontoret eller iii) cheferna ha sitt säte i Polen.

- (61) Därför är företag enligt de polska myndigheterna inte begränsade till att ha verksamhet enbart från Polen för att kunna omfattas av den polska tonnageskatteordningen utan kan ha sina anläggningar i andra medlemsstater i EU/EES.

- (62) När det gäller etableringsfriheten förklarade de polska myndigheterna att fartygsägaren även kan vara en utländsk entreprenör⁽³⁷⁾ som i Polen medverkar i verksamheter som omfattas av tonnageskatteordningen. De polska myndigheterna hävdade faktiskt att det är möjligt att i det polska fartygsregistret registrera såväl ett fartyg som ägs av en medborgare i en av Europeiska unionens medlemsstater eller en juridisk person som har sitt säte i en medlemsstat i Europeiska unionen som ett fartyg som

— till minst hälften ägs av en medborgare i en medlemsstat eller en juridisk person som har sitt säte i en medlemsstat, under förutsättning att fartygets ägare har sin bosättningsort eller sin huvudsakliga anläggning eller filial i en medlemsstat (får registreras i det polska fartygsregistret i det permanenta registret efter ansökan från alla delägare),

— ägs av ett riskkapitalbolag med säte utomlands i vilket den medborgare i en medlemsstat i Europeiska unionen eller den juridiska person vars säte finns i en medlemsstat i Europeiska unionen har aktiekapital,

under förutsättning att fartygets ägare har sin bosättningsort eller sätet för sin huvudsakliga anläggning eller filial i en medlemsstat i Europeiska unionen (får registreras i det polska fartygsregistret i det permanenta registret efter ansökan från ägaren).

- (63) De polska myndigheterna klargjorde också att utländska personer från medlemsstaterna och EES-länderna får inleda och bedriva affärsverksamhet enligt samma principer som polska entreprenörer. Dessutom får även personer som inte är medborgare i en medlemsstat i EU/EES inleda och bedriva affärsverksamhet enligt samma principer som polska medborgare, förutsatt att de lagligt uppehåller sig i Polen. Vidare får utländska entreprenörer (en utländsk person som bedriver affärsverksamhet utomlands) inleda affärsverksamhet i form av filialer och etablera ombud i Polen (enligt lagen om näringsfrihet).

- (64) En filial är en separat och organisatoriskt oberoende del av en affärsverksamhet som bedrivs av entreprenören utanför entreprenörens säte eller huvudsakliga verksamhetsort. De polska myndigheterna hävdade att det inte är komplicerat att öppna en filial för en utländsk entreprenör och att den utländske entreprenören inte behöver uppfylla detaljerade villkor. När det gäller ombud kan dessa involvera endast verksamheter som rör annonsering och reklam för den utländske entreprenörens räkning.

- (65) Utifrån det ovanstående hävdade de polska myndigheterna när det gäller kommissionens preliminära bedömning, att de villkor för strategisk och kommersiell förvaltning som ingår i tonnageskatteordningen förefaller begränsa möjligheten att etablera dotterbolag och ge upphov till problem med faktisk diskriminering samt begränsa etableringsfriheten, att en sådan slutsats är grundlös och inte bygger på den tillämpliga lagstiftningen.

Alternativet allt eller inget

- (66) När det gäller den femåriga bindningstiden som gäller för den anmälda ordningen betonade de polska myndigheterna att riktlinjerna inte innehåller villkor för bindningstider.

- (67) Dessutom ger införandet av den femåriga tonnageskatteperioden en möjlighet att få en snabbare effekt av de införda förordningarna, till exempel återgång av fartyg som ägs av polska fartygsägare till polsk nationsflagg, dvs. EU-flagg.

- (68) Med tanke på åtagandet att efter 10 år återanmäla tonnageskatteordningen till Europeiska kommissionen som en stödordning drog Polen slutsatsen att förlängning av tonnageskatteperioden till 10 år kommer att göra det svårt att genomföra den analys som krävs innan ordningen kan återanmälas av Polen.

⁽³⁷⁾ Enligt bestämmelserna i den polska lagen av den 2 juli 2004 om näringsfrihet, polsk författningssamling nr 173, punkt 1807, i ändrad lydelse.

- (69) Så som anges i skäl 42 i det här beslutet har de polska myndigheterna trots detta förbundigt sig att ändra sin tonnageskatteordning genom att förlänga tonnageskatteperioden för företag till 10 år.

5. SYNUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

- (70) Endast en berörd part, Bugsier Reederei- und Bergungsgesellschaft mbH & Co. KG (nedan kallat *Bugsier Reederei*), reagerade genom en skrivelse av den 20 december 2007 på offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning* av meddelandet med en sammanfattning av kommissionens beslut av den 11 december 2007.
- (71) Enligt Bugsier Reederei borde bogsering inte omfattas av den polska tonnageskatteordningen. Enligt deras åsikt skulle det innebära en allvarlig snedvridning av konkurrensen inom den europeiska bogseringssektorn att låta bogsering omfattas tonnageskatteordningen.

6. BEDÖMNING AV ÅTGÄRDEN

6.1 Förekomst av stöd i enlighet med artikel 107.1 i EUF-fördraget

- (72) Enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning de påverkar handeln mellan medlemsstaterna.
- (73) Genom tonnageskatteordningen skapar de polska myndigheterna en fördel med hjälp av statliga medel, i och med att man sänker den bolagsskatt och personliga inkomstskatt som denna sektor annars skulle omfattas av. Detta gynnar vissa företag eftersom åtgärden är specifik för sjöfartssektorn. Sådana fördelar hotar att snedvrida konkurrensen och kan påverka handeln mellan medlemsstaterna eftersom transaktionerna inom sjöfarten i huvudsak sker på en världsomfattande marknad.
- (74) Kommissionen anser därför att den anmälda ordningen har egenskap av statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.

6.2 Rättslig grund för bedömningen

- (75) Enligt artikel 107.3 c i EUF-fördraget kan ett stöd vara förenligt med den inre marknaden om det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset, eftersom det då kan finnas en grund för ett undantag från det allmänna förbudet mot statligt stöd. I det aktuella fallet anser kommissionen att artikel 107.3 c i EUF-fördraget är den lämpliga rättsliga grund som ska tillämpas på den anmälda ordningen.
- (76) Statligt stöd till sektorn för sjötransporter bör särskilt granskas mot bakgrund av riktlinjerna, inklusive riktlinjerna för fartygsförvaltare, som innehåller regler för när förvaltning av besättningar och teknisk förvaltning av fartyg får vara föremål för tonnageskatt eller andra skattearrangemang.

6.3. Bedömning av förenlighet

- (77) Riktlinjerna fastställer på vilka villkor medlemsstaterna får inrätta vissa statliga stödordningar för att hjälpa sjötransportsektorn nå vissa allmänna mål, bland annat
- främja säkra, effektiva och miljövänliga sjötransporter,
 - främja flaggning eller återflaggning i medlemsstaternas fartygsregister,
 - bidra till att konsolidera kluster inom sjötransportsektorn i medlemsstaterna och samtidigt upprätthålla en flotta med allmän konkurrenskraft på världsmarknaderna,
 - upprätthålla och förbättra sjöfartskunnandet och skydda och främja sjöfolk inom EU/EES, och
 - bidra till att främja nya tjänster inom området när-sjöfart, i enlighet med vitboken om gemenskapens transportpolitik.
- (78) I femte stycket i avsnitt 3.1 i riktlinjerna nämns specifikt tonnageskatteordningar som exempel på skattemässiga åtgärder som "har visat sig [...] garantera högkvalitativ sysselsättning inom den landbaserade sjöfartssektorn", varför sådana ordningar kan anses vara förenliga med den inre marknaden.
- (79) Riktlinjerna innehåller dock vissa kriterier som sådana ordningar måste uppfylla för att anses vara förenliga med den inre marknaden.

6.4 Tonnagesbeskattning av fysiska personer och möjligheten för tonnagesbeskattade fysiska personer att dra av sjukförsäkringsavgifter och socialförsäkringsavgifter från tonnageskatten respektive skatteunderlaget för tonnageskatten

- (81) I beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet ifrågasätter kommissionen om fysiska personer ska omfattas av tonnageskatteordningen. I fjärde stycket i avsnitt 3.1 i riktlinjerna anges det faktiskt att "systemet med att

ersätta den vanliga **företagsbeskattningen** med en tonnageskatt betraktas som ett statligt stöd⁽³⁸⁾. Fysiska personer är faktiskt föremål för personlig inkomstbeskattning och inte företagsbeskattning. Dessutom har de tonnageskatteordningar som kommissionen hittills har godkänt endast omfattat ersättning av företagsbeskattning med tonnageskattning.

- (82) Kommissionen tar trots detta hänsyn till att riktlinjernas tillämpningsområde inte är begränsat till juridiska personer utan inkluderar alla tänkbara enheter som utför sjötransporter. I första stycket i avsnitt 2.1 stipulerar riktlinjerna faktiskt att "I riktlinjerna görs ingen skillnad mellan olika typer av stödmottagare vad gäller rättslig status (t.ex. företag, kommanditbolag eller **enskilda personer**) och inte heller mellan offentlig eller privat ägande. Hänvisningar till företag skall alltid omfatta alla typer av juridiska personer⁽³⁸⁾." Detta är dessutom i konsekvens med den strategi som gäller för EU:s konkurrenslag, som endast hänvisar till företag, oberoende av deras rättsliga status.
- (83) Dessutom görs ingen skillnad mellan behandlingen av fysiska och juridiska personer, eftersom beräkningen av skatteunderlaget är densamma och eftersom samma skattesats på 19 % senare kommer att tillämpas för alla enheter.
- (84) Därför finns det ingen anledning att enligt riktlinjerna behandla fysiska personer på annat sätt, och kommissionens är inte längre tveksam om detta.
- (85) Vidare kommer fysiska personer inte att få sänka sin tonnageskatt ytterligare (tills de inte behöver betala någon skatt), eftersom de polska myndigheterna garanterar att fysiska personer inte kommer att kunna dra av socialförsäkrings- och sjukförsäkringsavgifter från tonnageskatten respektive skatteunderlaget för tonnageskatten. Detta är en ytterligare garanti för att tonnageskattenivån blir densamma för alla tonnageskattade enheter, oavsett deras rättsliga form (fysisk eller juridisk person, utländska entreprenörer osv.).
- (86) När det gäller möjligheten för fysiska personer att dra av socialförsäkrings- och sjukförsäkringsavgifter från tonnageskatten respektive skatteunderlaget för tonnageskatten noterar kommissionen att de polska myndigheterna har förbundit sig att stryka denna möjlighet i lagen. Detta åtagande inbegriper även juridiska personer som är skyldiga att betala personlig inkomstskatt. Kommissionen välkomnar detta åtagande, eftersom en sådan möjlighet inte skulle vara i linje med grunden för tonnageskatten (att ersätta den normala vinst som erhålls genom avdrag av faktiska kostnader från intäkterna genom beräknad vinst) och ger otillbörliga fördelar. En sådan möjlighet skulle också kunna införa en omotiverad skillnad i behandlingen av fysiska och juridiska personer.

- (87) Dessutom anser kommissionen att definitionen av utländska och nationella enheter i artikel 2.3 i lagen om tonnageskatt inte ger upphov till betänkligheter när det gäller möjlig åtskillnad mellan dessa enheter, vilket utesluter eventuella nackdelar för utländska enheter med avseende på möjligheten att omfattas av den polska tonnageskatteordningen.

6.5 Stödberättigande huvudverksamheter

- (88) Så som anges i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet anser kommissionen att det inte står i strid med riktlinjerna att låta tonnageskatteordningen omfatta internationella sjötransporter av gods och/eller passagerare.
- (89) Kommissionen noterar vidare att tonnageskatteordningen omfattar verksamheter i samband med transport av gods och/eller passagerare och att riktlinjerna faktiskt gäller företag som utför sjötransporttjänster, dvs. transporterar gods eller passagerare till sjöss⁽³⁹⁾, vilket innebär att riktlinjerna uttryckligen tar upp transport av passagerare och/eller gods som tjänster som får omfattas av en tonnageskatteordning. När det gäller sjöräddningsinsatser (fartyg för räddning och transport av personer till sjöss) anser kommissionen i linje med sin beslutspraxis⁽⁴⁰⁾ att sådana tjänster ska kunna tonnageskattas eftersom de är stödtjänster som är direkt relaterade till sjötransport.
- (90) Med avseende på bogsering anger riktlinjerna i fjortonde stycket i avsnitt 3.1 att "Bogsering omfattas endast av riktlinjerna, om mer än 50 % av bogseringsverksamheten som utförs av en bogserbåt under ett visst år utgör sjötransport. Väntetid kan proportionellt läggas till den del av den totala verksamheten som utgör sjötransport och som i praktiken utförs av en bogserbåt."
- (91) Med avseende på muddring fastställs följande i sextonde stycket i avsnitt 3.1: "Skattebestämmelser för företag (såsom tonnageskatt) kan emellertid tillämpas på sådana mudderverk vars verksamhet under mer än 50 % av den årliga driftstiden utgör sjötransport – alltså verklig transport till sjöss av muddermassa – och endast med avseende på sådan transportverksamhet."

⁽³⁹⁾ Se tredje stycket i avsnitt 2 i riktlinjerna samt rådets förordning (EEG) nr 4055/86 av den 22 december 1986 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet mellan medlemsstater samt mellan medlemsstater och tredje land (EGT L 378, 31.12.1986, s. 1) och rådets förordning (EEG) nr 3577/92 av den 7 december 1992 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage) (EGT L 364, 12.12.1992, s. 7).

⁽⁴⁰⁾ Se särskilt statligt stöd N 330/05 – Litauen – stöd till rederier – tonnageskatteordningen, antaget den 19.7.2006 (EUT C 90, 25.4.2007, s. 11), statligt stöd N 114/04 – Italien – tonnageskatteordning för sjötransport, antaget den 20.10.2004 (EUT C 136, 3.6.2005, s. 42).

⁽³⁸⁾ Fetstil tillagt.

- (92) Det ska noteras att de ändringar som de polska myndigheterna har förbundit sig att göra av sin lag om tonnageskatt⁽⁴¹⁾ när det gäller både bogsering och muddring kommer att koppla möjligheten för en bogserbåt eller ett mudderverk att tonnageskattas till huruvida minst 50 % av deras årliga driftstid utgörs av verksamheter som omfattas av tonnageskatteordningen, vilket innebär att detta krav kommer att vara helt i överensstämmelse med bestämmelserna i riktlinjerna.
- (93) När det gäller muddring kommer tonnageskatteordningen (fjärde strecksatsen i artikel 3.1 i lagen om tonnageskatt) dessutom att tillämpa en definition av den verksamhet som utförs av mudderverk och utgör sjötransport, dvs. transport till sjöss av muddermassa, vilket är i överensstämmelse med den definition som ingår i riktlinjerna. Kommissionen anser därmed att de kriterier som avgör om muddring omfattas av tonnageskatteordningen följer riktlinjerna.
- (94) När det gäller bogsering är emellertid villkoret att minst 50 % av [driftstiden]⁽⁴²⁾ det arbete som faktiskt utförs av bogserbåten under året utgjordes av andra bogseringstjänster än bogsering till och från en hamn eller inom hamnen⁽⁴³⁾ (andra strecksatsen i artikel 3.1 i lagen om tonnageskatt) inte helt i överensstämmelse med riktlinjerna.
- (95) Denna bestämmelse utesluter faktiskt bogsering för att komma in i eller ut från en hamn eller förflytta sig inom en hamn, vilket är i överensstämmelse med riktlinjerna⁽⁴³⁾. Det kan dock inte uteslutas att andra bogseringstjänster, t.ex. bogsering i inlandsvatten eller bogsering till sjöss utan att en hamn nås kan tonnageskattas. Detta strider mot riktlinjerna, vilka anger att tonnageskattning ska vara begränsad till de av bogserbåtens verksamheter som utgör sjötransport, dvs. sjötransport av gods eller passagerare. I *Kommissionen mot Grekland*⁽⁴⁴⁾ klargjorde domstolen vidare att "Även om bogsering normalt utförs mot ersättning inbegriper den nämligen vanligtvis inte direkt sjötransport av passagerare eller gods. Det är snarare fråga om att assistera ett fartyg, en rigg, en plattform eller ett sjömärke. En bogserbåt som hjälper ett annat fartyg [...] bistår det fartyg som transporterar passagerare eller gods. Bogseraren är inte i sig ett transportfartyg."⁽⁴⁵⁾ Därför kan bogsering inte betraktas som sjötransport. Följaktligen skulle endast de tjänster som tillhandahålls av bogserbåtar och som direkt involverar sjötransport av passagerare eller gods omfattas av tonnageskatteordningen.
- (96) Mot bakgrund av det ovanstående invänder kommissionen inte mot möjligheten för bogserbåtar att tonnageskattas, under förutsättning att minst 50 % av drifts-

tiden för det arbete som faktiskt utförts av bogserbåten under året har bestått av tjänster som utgör sjötransport.

6.6 Förvaltning

Teknisk förvaltning och förvaltning av besättningar

- (97) När det gäller teknisk förvaltning och förvaltning av besättningar måste kommissionen se till att den polska tonnageskatteordningen uppfyller alla krav i riktlinjerna för fartygsförvaltare. I detta avseende noterar kommissionen följande.
- (98) För det första, när det gäller kraven på att fartygsförvaltare ska bidra till unionens ekonomi och sysselsättning (avsnitt 5.1 i riktlinjerna) och att det ska finnas en ekonomisk koppling mellan de förvaltrade fartygen och unionen (avsnitt 5.2 i riktlinjerna) garanterar de polska myndigheterna att lagen om tonnageskatt kommer att kräva att fartygsförvaltning ska ske från EU:s territorium och att huvudsakligen unionsmedborgare ska anställas i landbaserade verksamheter och på fartygen. Dessutom ska förvaltning av icke EU-fartyg vara utesluten från tonnageskatteordningen. Kommissionen anser därför att de villkor som anges i avsnitt 5.1 och 5.2 i riktlinjerna för fartygsförvaltare är uppfyllda.
- (99) För det andra vidgår kommissionen att Polen är medlem av Internationella sjöfartsorganisationen och är part i alla relevanta internationella konventioner som de har införlivat i sin nationella lagstiftning. Dessutom uppfyller Polen alla skyldigheter när det gäller relevant EU-lagstiftning. Följaktligen anser kommissionen att tonnageskatteordningen följer internationella och europeiska standarder i enlighet med avsnitt 5.3 i riktlinjerna för fartygsförvaltare.
- (100) För det tredje anser kommissionen att villkoret att fartygsförvaltare ska förvalta fartyg som endast seglar under polsk flagg är helt i överensstämmelse med avsnitt 5.4 i riktlinjerna för fartygsförvaltare.
- (101) För det fjärde noterar kommissionen att även om den polska tonnageskatteordningen endast kommer att vara tillämplig på "fullständiga" fartygsförvaltare, dvs. de samtidigt ansvarar för förvaltning av besättning och teknisk förvaltning, eftersom sådana förvaltare även ansvarar för förvaltning av besättningar, bör de särskilda kraven i avsnitt 6 i riktlinjerna för fartygsförvaltare ändå vara tillämpliga även på dessa förvaltare. Dessa krav gäller såväl utbildning av sjöfolk som förbättring av deras sociala villkor.

⁽⁴¹⁾ Se skäl 20 i det här beslutet.

⁽⁴²⁾ Texten presenteras i den form den kommer att ha efter den ändring som planeras av de polska myndigheterna.

⁽⁴³⁾ Särskilt med fjortonde stycket i avsnitt 3.1 i riktlinjerna, där det anges att "bogseringsverksamhet som bland annat utförs i hamnar eller som innebär att man hjälper ett självdrivet fartyg in i hamnen inte utgör sjötransport".

⁽⁴⁴⁾ Mål C-251/04 från den 11 januari 2007.

⁽⁴⁵⁾ Se punkt 31 i domen.

- (102) I detta avseende medger kommissionen att de polska myndigheterna har förbundit sig att kräva att varje arbetsgivare för sjöfolk, oavsett om arbetsgivaren är fartygsägaren eller fartygsförvaltaren, följer de särskilda bestämmelserna i konventionen om arbete till sjöss från 2006⁽⁴⁶⁾. Därför kommer den polska tonnageskatteordningen att uppfylla skyldigheterna för förvaltare av besättningar i avsnitt 6 i riktlinjerna för fartygsförvaltare.
- (103) Mot bakgrund av det ovanstående drar kommissionen slutsatsen att kraven på fartygsförvaltare i lagen om tonnageskatt är i överensstämmelse med riktlinjerna för fartygsförvaltare.

Strategisk och kommersiell förvaltning

- (104) Kommissionen noterar klargörandena från de polska myndigheterna om villkoren för strategisk och kommersiell förvaltning⁽⁴⁷⁾ och bekräftar att de villkor som ingår i tonnageskatteordningen när det gäller sådan förvaltning faktiskt är alternativa, inte kumulativa. Tonnageskattning kräver alltså endast att ett av de följande tre villkoren är uppfyllda: Antingen i) att alla viktiga beslut fattas i Polen eller ii) att huvudkontoret ligger i Polen, eller iii) att cheferna ska finnas i Polen.
- (105) Följaktligen är företag inte begränsade till att ha verksamhet enbart från Polen för att kunna omfattas av tonnageskatteordningen utan kan ha sina anläggningar i andra medlemsstater i EU/EES.
- (106) Mot bakgrund av det ovanstående anser kommissionen att villkoren för strategisk och kommersiell förvaltning i den polska tonnageskatteordningen inte förhindrar tonnageskattning av företag från andra medlemsstater i EU/EES. Vidare är dessa villkor proportionella mot det eftersträfvade målet att bekräfta att tonnageskattade företag faktiskt bidrar till den ekonomiska verksamheten och sysselsättningen i Polen, vilket är i överensstämmelse med riktlinjerna.

Chartrade fartyg

- (107) Kommissionen noterar klargörandena från de polska myndigheterna om kraven för att chartrade fartyg ska omfattas av tonnageskatteordningen.
- (108) I detta avseende bekräftar kommissionen att det är i överensstämmelse med riktlinjerna att inte inkludera företag som begränsar sin verksamhet till att endast chartra fartyg för en viss tid och/eller en viss resa i tonnageskatteordningen.

⁽⁴⁶⁾ Införlivad i EU-lagstiftningen genom rådets direktiv 2009/13/EG av den 16 februari 2009 om genomförande av det avtal som ingåtts mellan European Community Shipowners' Association (ECSA) och European Transport Workers' Federation (ETF) om 2006 års konvention om arbete till sjöss och om ändring av direktiv 1999/63/EG (EUT L 124, 20.5.2009, s. 30).

⁽⁴⁷⁾ Se skälen 31–34 i det här beslutet.

- (109) De polska myndigheterna har vidare förklarat att endast operatörer som samtidigt ansvarar för kommersiell förvaltning, teknisk förvaltning och förvaltning av besättningar för ett visst chartrat fartyg får tonnageskattas. Därför tolkar kommissionen det så att endast fartyg som chartras utan besättning får tonnageskattas, eftersom dessa är de enda chartrade fartyg för vilka alla tre funktionerna kommer att fyllas. Kommissionen har därför inga invändningar mot att fartyg som chartras utan besättning tonnageskattas, eftersom sådana fartyg kan likställas med egna fartyg för tonnageskatteordningars ändamål.

6.7 Avgränsande åtgärder

- (110) Kommissionen bekräftar att dess ursprungliga slutsats i beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet⁽⁴⁸⁾, att avgränsande åtgärder när det gäller verifiering av transaktioner inom företagsgrupper som bygger på marknadsprinciper och separat bokföring mellan tonnageskattad verksamhet och annan verksamhet räcker för att förhindra eventuella spridningseffekter till verksamheter utanför sjöfartsområdet och skatteundandragande.
- (111) Nedan bedömer kommissionen därför endast de regler som gäller alternativet "allt eller inget".
- (112) Enligt tonnageskattelagstiftningen måste valet mellan att ingå i den anmälda ordningen göras gemensamt av alla företag – skattskyldiga i Polen – som ingår i en företagsgrupp för alla sina verksamheter som får tonnageskattas.
- (113) De regler som fastställs vid en fusion, vilka klargörs i skäl 39 i det här beslutet, garanterar att det nybildade sjöfartsföretaget väljer tonnageskattning så länge minst en av de fartygsägare som har deltagit i fusionen har varit föremål för tonnageskattning.
- (114) När det gäller reglerna för upphörande av verksamheten, vilka begränsar företags möjlighet att åter bli föremål för tonnageskattning innan tre år har förlöpt, anser kommissionen att dessa är lämpligt formulerade för att undvika försök att "plocka russin ur kakan", så att företag inte kan välja antingen företagsbeskattning eller tonnageskattning under olika perioder av sin ekonomiska verksamhet beroende på vilket skattesystem som är det mest fördelaktiga.
- (115) Dessutom noterar kommissionen att åtagandet att ändra tonnageskatteordningen så att företag ska behålla sina fartyg inom tonnageskatteordningen under en period av 10 år överensstämmer med de befintliga tonnageskatteordningar som redan har godkänts av kommissionen. Därmed undanröjs de betänkligheter som kommissionen tar upp i sitt beslut att inleda det formella granskningsförfarandet.

⁽⁴⁸⁾ Se särskilt skälen 102–104 i beslutet.

- (116) Sammanfattningsvis anser kommissionen att den tonnageskatteordning som granskas uppfyller kriteriet för alternativet "allt eller inget" som är tillämpligt på verksamheter som omfattas av tonnageskatteordningar.

6.8 Efterlevnad av stödtaket

- (117) Kapitel 11 i riktlinjerna anger att "det sammanlagda stödbelopp som beviljas enligt kapitlen 3 till 6 [dvs. tonnageskatt, undantag från inkomstbeskattning och socialförsäkringsavgifter för sjöfolk, stöd för avlösning, investeringsstöd och regionalstöd] får inte överskrida totalbeloppet av inbetalade skatter och socialförsäkringsavgifter från sjöfartsverksamhet och sjöfolk".

- (118) Enligt de uppgifter som har lämnats av de polska myndigheterna finns inget befintligt stödsystem i Polen som skulle kunna innebära att statligt stöd tillkommer till de förmånerna som den anmälda tonnageskatteordningen erbjuder. Därför drar kommissionen slutsatsen att stödtaket enligt kapitel 11 i riktlinjerna respekteras.

6.9 Rapporter

- (119) De polska myndigheterna har godtagit att lämna årliga rapporter till kommissionen om genomförandet av tonnageskatteordningen och om dess effekter på Europeiska unionens registrerade flotta och på sysselsättningen för sjöfolk inom Europeiska unionen, så som krävs enligt kapitel 12 i riktlinjerna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det stöd som Polen planerar att genomföra med den polska lagen om tonnagesbeskattning som grund är förenligt med den inre marknaden på det villkor som föreskrivs i artikel 2.

Artikel 2

Bogsering ska kunna tonnagesbeskattas, under förutsättning att minst 50 % av driftstiden för det arbete som faktiskt utförs av varje bogserbåt under året har bestått av tjänster som utgörs av sjötransport.

Artikel 3

Polen ska inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Polen.

Utfärdat i Bryssel den 18 december 2009.

På kommissionens vägnar

Antonio TAJANI

Vice ordförande

RÄTTELSER

Rättelse till kommissionens beslut 2009/488/EG, Euratom av den 11 juni 2009 om undertecknande av ett samförståndsavtal mellan Europeiska kommissionen och Europeiska organisationen för kärnforskning (CERN)

(Europeiska unionens officiella tidning L 161 av den 24 juni 2009)

På sidan 15, slutformuleringen och underskrifterna, ska det
i stället för: "Upprättat i två exemplar i Bryssel den 17 juni 2009.

*På Cerns vägnar
Torsten ÅKESSON
Cern-rådets ordförande*

*Rolf-Dieter HEUER
Generaldirektör för Cern*

vara: "Upprättat i två exemplar i ... den ...

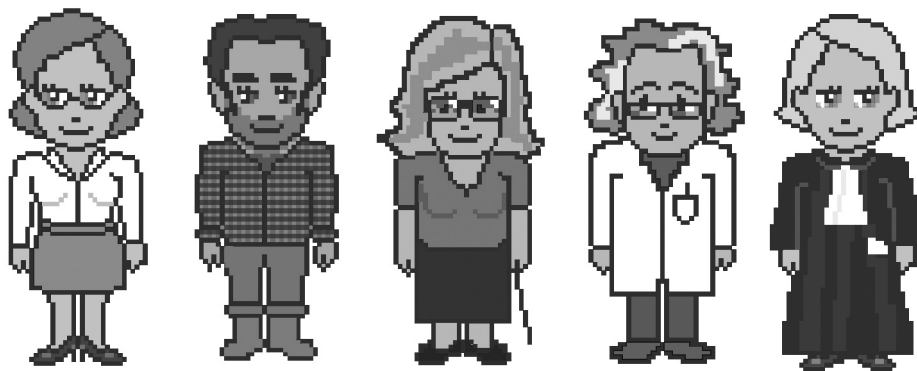
*På Europeiska kommissionens vägnar
...*

*På kommissionens vägnar
Janez POTOČNIK
Ledamot av kommissionen"*

*På Cerns vägnar
..."*

EU Book shop

Här finns alla
EU-publikationer
du vill ha!

bookshop.europa.eu

PRENUMERATIONSPRISER 2010 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Cd-rom-format ersätts av dvd-format under 2010.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV